

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO X

ŠTEVILKA 87

MAJ
1982

Samoprispevek za pitno vodo — na referendum 20. junija

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so se v četrtek, 27. maja izrekli za samoprispevek za vodo. Sklenili so, da bo referendum 20. junija letos. Zakaj so se tako odločili? V številnih razpravah, na sestankih v delovnih organizacijah, društvih, družbenih organizacijah in nenazadnje na zborih krajanov v krajevnih skupnostih je vedno in povsod prevladovalo prepričanje in mnenje občanov, da moramo končno že rešiti ta pereč problem. Ker se tega problema lotevamo že vrsto let, so povsod zatrdili, da ga moramo čimprej rešiti in ugotovljali so, da je sedaj res prilika, da večina občanov naše občine dobi dovolj zdrave pitne vode.

Tudi dan pred odločitvijo občinske skupščine so se člani občinske konference SZDL in občinskega sindikalnega sveta na skupni seji odločili, da moramo začeti akcijo za dobro pitno vodo pripeljati uspešno do kraja. To je bila enotna in soglasna ugotovitev, čeprav so ob tem predstavniki iz krajevnih konferenc SZDL in osnovnih organizacij sindikata spregovorili in prenesli različna mnenja iz svojih sredin. Najčeste so se pojavljala mnenja in razmišljanja krajanov o drugi fazi gradnje, to je predvsem o oskrbi višje ležečih področij z vodo Borovniškega vršaja. V nekaterih okoljih so občani izrazili tudi nekakšno nezaupanje. Pa ne toliko v sam program, ampak v vodstva, tako v krajevnih skupnostih kot na občinski ravni — še vedno jim nekako ne gre iz glave prejšnji samoprispevek, čeprav smo ravno z njim zgradili veliko več kot smo prvotno načrtovali in tudi porabili veliko več sredstev, kot smo jih zbrali s samoprispevkom. Nezaupanja v vodstva ne bi smelo biti toliko, so menili na skupni seji občinske konference SZDL in občinskega sindikalnega sveta. Celotna misel je bilo slišati:

«Nezaupanje, v kaj? Saj menda pravimo, da hočemo dobro vodo. Torej je to, nezaupanje v nas same, v vsakega posameznika. Nezaupanje do nečesa, kar nam prinaša dobro vodo. Dobra voda pa je prvi pogoj zdravja. Torej si res nečemo zagotoviti boljših pogojev za naše zdravo življenje, saj vsi vemo, da je sedanja voda prinesla že vrsto epidemij, ki nas niso stole ravno malo.»

Misel delegatov, da smo končno našli dober vodni vir in da moramo to dobro vodo tudi čimprej speljati v naše pipe, je prevladovala. Lahko rečemo, da so si bili v tem kar enoglasni. Prevladovala je tudi preudarnost. Dejstvo namreč je, da tega »vleka« sedaj ne smemo zamisliti. Kaj drago nas

lahko stane, če sedaj ne rešimo tega problema. Menda se zavedamo dejstva, da v primeru okužbe vode iz Primčevega izvira, ki je sedaj »glavni« onesnaževalec, sanitarna inspekcija kaj lahko »zapre« to vodo. Namreč, zakaj zapre? Zato, da prepreči obolenja. Bomo potem lahko brez vode? »Saj se še spominimo zlatenice,« je dejal eden od delegatov, »zato se ne smemo igrati z zdravjem«. To misel je podkrepil: »1 odstotek od osebnega mesečnega dohodka ne pomeni velikega izdatka iz denarnice. Pomeni pa pomemben delež k 4,5 starim milijardam dinarjev, kolikor moramo zbrati s samoprispevkom občani, da bomo imeli zdravo pitno vodo.«

Slišati je bilo tudi mnenje, da je od oskrbe z vodo odvisen sploh nadaljnji razvoj naše občine. Delegatom velja pritrrditi, da se sedaj odločamo tudi za vprašanje, kako se bo Vrhnika kot občina lahko razvijala. Ves razvoj, ali skoraj ves, je v pretežni meri odvisen ravno od dobre pitne vode.

Na seji zborov krajevnih skupnosti so delegati precej pozornosti namenili vprašanju II. etape sanacije oskrbe z vodo v občini. Sprejeli so sklep, da moramo takoj začeti s podrobnejšo izdelavo programa II. etape, kjer gre v pretežni meri za napelavo zdrave pitne vode tudi v višja področja naše občine. Takšen sklep pa je sprejela že 25. maja tudi skupščina Samopravnih komunalnih interesne skupnosti — do 31. 12. 1983 leta mora biti pripravljen investicijski program II. faze, ki se bo financiral podobno kot I. faza.

Sprejeta je torej obveza, da se pred iztekom 3-letnega 1-odstotnega samoprispevka pripravi vse potrebno za uvedbo novega samoprispevka in realizacijo naslednjih etap sanacije vodooskrbe ter s tem doseže končni cilj — zdravo pitno vodo vsem občanom.

Sklep skupščine pomeni tudi korak bliže k dobri oskrbi z vodo, s tem pa tudi k skrbi za naše zdravje. Na potezi smo sedaj res vsi občani, zato bo tudi prav, da se še pred referendumom udeležimo še enkrat zborov občanov v krajevnih skupnostih. Na teh zborih bodo sodelovali tudi strokovnjaki in člani sekretariata odbora za izvedbo referenduma in bodo občanom lahko odgovarjali na vprašanja, ki so jih postavili na prejšnjih zborih. Zato se kar najštevilneje udeležimo teh zborov, preden se bomo 20. junija na voliščih v krajevnih skupnostih odločili ZA.

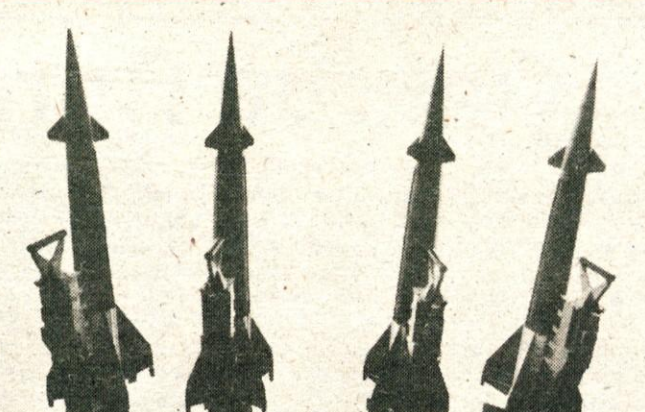
Maj — mesec mladosti

Maj — mesec mladosti. Mladim je Tito namenjal največ, imel jih je rad, od njega so se veliko naučili. Zato je bil in ostaja Titov rojstni dan trajno vklesan tudi kot dan mladosti. »Prav na nas mladih je vsa teža prihodnosti in mislimo, da smo dovolj sposobni, da jo bomo obvladali, da bomo stali po poti, ki nam jo je začrtal tovariš Tito«, je v pozdravnem pismu ob sprejemu štafete mladosti na Vrhniki 26. aprila zagotovil predsednik občinske konference ZSMS Anton Pečar. Številni občani so na prireditvenem prostoru pred domom JLA, mnogi tudi ob cesti, radostno pozdravili štafeto mladosti. Pesem, recitacije, ljudski plesi in glasen aplavz so dali prireditvi, ki simbolizira — tako kot štafeta mladosti — bratstvo in enotnost vseh naših narodov in narodnosti, resničnost. Tudi besede slavnostnega govornika, predsednika občinskega sindikalnega sveta, Simona Seljaka, govore: »Štafeta je prehodila dolgo pot bratstva in enotnosti med našimi narodi, v sebi združuje želje in obljube mlade generacije, strnjene v tisočih sporočilih, ki so plamen naše revolucije, ki govore o našem razvoju, o naši enotnosti, trdnosti in povezanosti.«

Na svečani seji pa so se 22. maja sešli v Cankarjevem domu mladi, se pomerili v kvizu »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«, zaključili mladinsko športno olimpiado. Ob tej priliki so izročili tudi priznanja OK ZSMS mladim aktivistom. Priznanja so prejeli: Agata Herauer, Slavi Petkovšek, Alenka Žerjav, Andreja Jelovšek, Franci Mrzlikar, Minka Albreht, Bojana Peric, Bojan Ščukovt, Janko Vidmar in mladi iz kasarne Ivana Cankarja.

Na prazniku so za svoje prizadevanje in delo v enoti številni vojniki in starešine prejeli nagrade, priznanja in pohvale.

Praznik čuvarjev našega svobodnega neba

Naše vojno letalstvo in protiletalska obramba praznuje letos svojo štiridesetletnico. Tudi vojniki in starešine iz enote polkovnika Aleksandra Radovanovića — sodobno in moderno opremljene enote protiletalske obrambe — so svečano proslavili svoj praznik.

Prav je, da se sedaj, ko obeležujemo velik jubilej tega rodu naše jugoslovanske ljudske armade spominimo na prelomne trenutke naše zgodovine in na vsebino Titove strategije rojevanja letalstva med narodnoosvobodilno vojno in povojnega razvoja našega vojnega letalstva in protiletalske obrambe. Dejstvo je, da takšnega razvoja tega rodu vojske ni bilo nikjer v svetu — »graditev« našega vojnega letalstva in protiletalske obrambe je specifičen in edinstven primer v zgodovini vojn in narodnoosvobodilnih gibanj v svetu.

Štirideset let je preteklo od 21. maja 1942 leta, ko sta prva partizanska pilota Rudi Čajevec in Franjo Kluz začela novo obdobje jugoslovanskega, Titovega letalstva. Že v

drugem letu naše narodnoosvobodilne borbe so naši letalci brez vsakršne zunanje pomoči, brez vsake baze in skladišča in brez prepotrebni rezervnih delov za letala postavili na noge partizansko »aviacijo«. Zanj so si morali poleg ostalega celo letala zagotavljati z odvzemanjem od sovražnika. V nepolnih treh letih, v pogojih nadčloveškega boja in naporov smo dobili letalstvo, ki je v zaključnih operacijah pri osvobajanju domovine imela že 182 letal in 240 pilotov. Še najpomembnejše pa je, da so ravno partizanski letalci poleg uničevanja sovražnika pomenili za celotno naše narodnoosvobodilno gibanje močno moralno in politično oporo.

Zahvaljujoč tudi posebni skrbi maršala Tita se je pripravljenost našega vojnega letalstva in protiletalske obrambe stalno vzpenjala in sedaj imamo sodobno in moderno vojno letalstvo in protiletalsko obrambo, ki kot posamezen strateško-operativni del naših oboroženih sil izvršuje naloge z vrhunsko usposobljenimi kadri — piloti, tehničnimi strokovnjaki, raketaši in drugimi.

Glavna in odločilna borbena moč pa so ljudje, ki upravljajo z zahtevnimi tehničnimi sredstvi.

Takšni strokovnjaki so tudi fantje iz enote polkovnika Aleksandra Radovanovića, ki so 21. maja praznovali svoj »rojstni dan«. Dopoldan, na »postrojavanje« enote, so pokazali, da so sposobni braniti in ubraniti naše svobodno nebo, da vestno služijo domovini, da stopajo po Ti-

13. maj — dan varnosti so pripadniki milice in organov za notranje zadeve proslavljali delovno. Med drugim sta jim pripravila sprejem tudi predsednik občinske skupščine Andrej Vidovič in predsednik komiteja za SLO Jože Perpar, na katerem so v sproščnem pogovoru spregovorili o njihovem delu in o varnostnih razmerah v občini.

Na Bregu pri Borovnici so vaščani pred kratkim dobili novo sodobno trgovino in tudi poslovodkinji Majdi Peršin je delo v novih prostorih prijeteje.

Odgovori na najpogostejša vprašanja v javni razpravi o oskrbi z vodo v občini

Na številnih sestankih, zborih delovnih ljudi, zborih občanov smo obravnavali program sanacije I. etape oskrbe z vodo v občini ter govorili o možnostih in nujnosti uvedbe samoprispevka za pokrivanje dela stroškov te investicije, ki nam bo za-

gotovila več in boljšo vodo. Lahko rečemo, da so skoraj vsi občani, ki so sodelovali na teh sestankih, prepričani o nujnosti razreševanja življenjsko tako pomembnega vprašanja kot je dolgoročna preskrba z zdravno pitno vodo.

Na teh javnih obravnavah so občani dali marsikakšno pobudo, postavljenih je bilo tudi vrsto vprašanj. Strokovnjaki oziroma tisti, ki vodijo strokovno načrtovanje so poskušali odgovoriti na vprašanja in mnenja občanov. Sekretariat za izvedbo referen-

duma jih je strnil v tri sklope »problemov«, ki so bili največkrat izpostavljeni v javni razpravi. Gre za vprašanja: kako je z II. etapo sanacije oskrbe z vodo — vprašanje takoiemenovanih višinskih področij, kakšne so druge možnosti financiranja, kako bo z izvajanjem del in koliko hitro bodo reš končana in kdo bo ta dela nadziral. Na posamezna vprašanja pa bodo pripravili še konkretne odgovore, ki vam jih bomo posredovali v naslednji številki časopisa, ki izide okrog 10. junija ali pa jih bodo posredovali posameznim krajevnim skupnostim, če gre za povsem specifična vprašanja in probleme iz njihovega okolja.

Že v času izvajanja I. etape pripravljamo program II. etape

Program samoprispevka je enak sanacijskemu programu preskrbe z vodo v občini in pomeni osnovo za njegovo realizacijo. Vse tehnične in finančne priprave so v takšni fazi, da dajejo osnovo za pravočasno realizacijo programa samoprispevka. Za vključevanje novih nalog v program samoprispevka v tem času še ni potrebne tehnične in finančne osnove ter pogojev, ki bi dali možnost realne ocene dodatnega programa s časovno izvedbo. Naloge, ki so predlagane za razširitev programa samoprispevka, so podobne nalogam, ki se pojavljajo tudi v drugih področjih občine (visoke cone, priključevanje lokalnih vodovodov), ki po obsegu ter zahtevnosti predstavljajo celoto. To celoto je možno realizirati v enem srednjeročnem obdobju. V programu tega samoprispevka nalog ni mogoče rešiti niti s podaljšanjem tega samoprispevka na 5 let. Zato je bil sprejet predlog, da se že v času izvajanja tega programa pripravi II. etapa, ki obsega naslednji program:

Program II. etape je, razen čistilne naprave, za katero je težko oceniti, kdaj jo bo sploh potrebno zgraditi, programsko opredeljen. Ovrednoten je na 60 do 80 milijonov din (po cenah iz leta 1981). Časovno ga je mogoče izvajati postopoma v večih investicijskih etapah, skladno s finančnimi možnostmi. Ker v tem srednjeročnem obdobju ni predvidenih finančnih virov za te namene, za naslednje plansko obdobje pa so predvidevanja kreditnih možnosti zelo težka, predpostavljamo, da lahko računamo le na zbiranje sredstev iz samoprispevka. Gradnja bi bila lahko ustrezna letnemu prilivu samoprispevka, kar pomeni izvršitev del najkasneje leta 1989, ob ugodnih kreditnih pogojih pa že 1987. leta.

V prvotni finančni konstrukciji je bilo predvideno tudi prostovoljno delo občanov. Glede na pogoje izvedbe del pride v poštev le ročni izkop in zasip jarka za položitev okrog 1800 metrov cevovodov. Preostali del trase je na močvirnatem oziroma barjanskem zemljišču ali v zazidanem delu Vrhnike, kjer je primeren le strojni izkop. Globina izkopa je namreč 1,80 do 2 m. Ker bo tudi JLA glede na količino porabljene pitne vode prispevala ustrezen delež pri financiranju investicije ravno tako kot gospodinjstva, bo JLA ta delež poravnala z izvršitvijo ustreznega dela zemeljskih del. Dogovori tečejo o izvršitvi okrog 1600 metrov izkopov in zasipov, torej skoraj celotne dolžine trase, kjer je primerno ročno delo. Zaradi tega je bila opuščena zamisel, da bi še širili obseg ročnega dela z organiziranjem prostovoljnega dela občanov.

Kako pa je z izbiro izvajalca del? Odločitve o izbiri izvajalca sprejme SKIS. Izvajalec še ni znan. Sedaj zbirajo ponudbe. Pristojni organ SKIS je določil OZD od katerih se zberejo ponudbe. Pri izbiri so gotovo zelo pomembni cenovni in finančni pogoji ponudnikov.

Spremljanje in izvajanje I. etape sanacijskega programa vodooskrbe

Samoupravna komunalna interesna skupnost Vrhnike je po sprejemu sanacijskega programa prevzela nalogo investitorja. V te namene deluje pri SKIS — Temeljna enota za individualno rabo, ki ima svoj žiro račun. Za ažurno spremljanje aktivnosti pri pripravi in izvedbi programa je enota imenovala tudi posebno strokovno komisijo. Med pomembnimi nalogami organov Samoupravne komunalne interesne skupnosti je razpis za oddajo del in izbira najugodnejšega ponudnika.

Z ozirom na dva možna načina oddaje del se je komisija odločila za naslednjega:

Investicijski objekti (I. etapa sanacije vodooskrbe) se oddajo na osnovi zbranih ponudb najugodnejšemu in najsposobnejšemu izvajalcu.

V pogojih za dajanje ponudb je med drugim zajeta tudi zahteva, da izvajalec jasno izkaže zmožnost za pravočasno izvedbo del s tem, da sprejme rok za dokončanje del, za kar mora ponuditi tudi ustrezno finančno garancijo. Najugodnejši ponudnik bo izbran na osnovi preverjenih podatkov in dokazil, da v največji meri kumulativno izpolnjuje naslednje pogoje:

- da razpolaga s kadrovskimi in materialnimi zmogljivostmi za kvalitetno in pravočasno izvedbo del, kar je že dokazal z izvršitvijo podobnih del in za kar bo ponudil tudi ustrezno finančno garancijo;
- da bo ponudil najugodnejšo ceno;
- da bo ponudil potrebni premostitveni kredit.

Ker pričakujemo, da bodo za posamezne ob-

jekte izvajalci iskali kooperante, se izdelajo ločeni popisi za: črpališče z opremo in montažo, trafo postajo, prečkanja cevovodov preko vodotokov in gradnjo rezervoarja.

Za rekonstrukcijo cevovoda od Lošče do Primca (Vrhnika) pa se izdelala ločen popis del ter se pošlje navedenim štirim ponudnikom.

Za izdelavo nosilnih jeklenih konstrukcij za prekanja cevovodov preko vodotokov se prav tako izdelajo ločeni popisi in pošljejo posameznim krajevnim skupnostim.

Posamezna dela, za katere bo Samoupravna komunalna interesna skupnost ločeno pridobila, izbrala najugodnejšega ponudnika, se vključijo v celotno ponudbo in priznajo manipulativni stroški.

Kje se bodo zbirala sredstva? Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu SKIS, Temeljna enota individualne komunalne rabe, ki bo skrbelo zanje in jih v skladu s programom tudi usmerjala. O svojem delu in nadzoru na izvajanjem programa I. etape sanacije bo enota sproti obveščala vse zainteresirane dejavnike v občini.

Kakšen bo družbeni nadzor? Nadzor nad zbiranjem in uporabo samoprispevkov zbranih sredstev bo opravljal organ, ki ga imenovala občinska skupščina v soglasju s skupščino Samoupravne komunalne interesne skupnosti v katerem bodo predstavniki krajevnih skupnosti organizacij združenega dela in družbenopolitičnih organizacij.

Oskrba Vrhnike z vodo

Z realizacijo programa I. etape sanacije preskrbe z vodo bo voda pritekala na Vrhniko iz Borovniškega vršaja preko rezervoarja na Verdu in od tu dalje v omrežje. Glede na količino vode, ki bo tako pritekala na Vrhniko, bo mogoče takoj ob realizaciji te investicije izključiti Primčev studenec iz vodovodnega sistema. Tako lahko odstranimo iz vodovodnega sistema tudi rezervoar Sveta Trojica, saj je pokazalo, da je lega le-tega preniška, tako da v sistemu deluje kot razbremenilnik. V tem primeru pridobimo po hidravličnih izračunih teoretično 1,5 atm večji pritisk v omrežju od sedanjih, kar pa je v praksi neizvedljivo, saj se del tega izgubi zaradi toka vode po ceveh, del pa zaradi izgub v omrežju.

Tako je realno pričakovati, da bo pritisk v omrežju po izvedbi I. faze sanacije višji za približno 0,8 do 1,0 atm. Na terenu to pomeni, da bodo predeli, ki so sedaj kritični pri vodooskrbi — torej tisti predeli, ki leže nekje na meji oskrbe z vodo — imeli boljšo preskrbo z vodo. Istočasno pa je potrebno poudariti, da bodo nastali določeni problemi pri preskrbi predvsem Turnovš in Partizanskega klanca zaradi dotrajanih in neprimernih cevovodov, ki povezujejo te predole s trašo glavnega napajalnega voda z Verda. Tako bo v II. etapi vzporedno z reševanjem visokih con potrebno reševati tudi omrežje z odstranjevanjem dotrajanih odsekov in ozkih grl.

Oskrba Borovnice z vodo

Koncept reševanja preskrbe z vodo v Borovnici je v I. fazi sanacije zastavljen tako, da se v čim večji meri iz omrežja izključijo sedanji oporečni vodni viri in namesto njih vključijo nov, zdrav vir pitne vode, to je voda iz Borovniškega vršaja.

V obravnavani I. fazi bo v Borovnici izvedeno sledeče: Izvedena bo povezava s cevjo Ø 200 od vodnega zajetja, to je vodnjaka VD 1 v Borovniškem vršaju pa do obstoječega omrežja v bližini tovarne Fenolit. S tem posegom bo omogočeno, da bo v borovniški vodovodni sistem dotekala vršajska voda. Ker bi bil ta poseg sam po sebi nezadosten, saj bi tako voda iz izvira Pako tudi ostala v omrežju, je istočasno predvideno, da se izvedejo določene prevezave na omrežju tako, da je tovarna Fenolit edini potrošnik, vezan na staro zajetje (tehnološka voda). Vsi ostali potrošniki iz naselij Breg in Pako pa bodo oskrbovani z vršajsko vodo. Enako se bo lahko tudi Fenolit za potrebe sanitarne vode prikllopil na novi vodni vir. S tako rešitvijo tudi odpade velik točkovni odjem iz omrežja, kar pomeni enakomernjšo oskrbo brez tako velikih nihanj pritiskov, kot so v tem trenutku.

Naslednji vir, ki sedaj oskrbuje centralni borovniški vodovod, pa je zajetje Malence, ki leži jugozahodno od Borovnice na nadmo-

ski višini okoli 370 m. Voda iz tega zajetja priteka v omrežje po dveh cevovodih. Prvi cevovod je povezan z omrežjem direktno, drugi cevovod pa je speljan do rezervoarja na stari postaji, od koder voda težnostno odteka v omrežje. V tej fazi sanacije bo mogoče ustavititi dotok vode v omrežje po cevovodu, ki je direktno vezan na omrežje in porabnikom zagotoviti pitno vodo iz Borovniškega vršaja. Porabniki pa, ki so prikljopani na drug cevovod, to je cevovod, ki povezuje zajetje z rezervoarjem na stari postaji, to je okoli 30 stanovanjskih hiš, se bodo še nadalje oskrbovali z vodo iz zajetja Malence, saj v tej fazi nismo mogoče brez večjih posegov tudi tem zagotoviti vršajsko vodo zaradi tega, ker so ti objekti previsoki, to je na nadmorski višini 330 do 360 m. Glede objektov, ki leže v neposredni bližini stare postaje, pa moramo ugotoviti, da se jim tlačne razmere ne bodo bistveno izboljšale, saj je maksimalna tlačna višina odvisna od višine starega rezervoarja, tako da se v prvi fazi zamenja le voda, tlačne razmere pa bodo ostale iste. Ostala višeležeča naselja v okolici Borovnice, ki se trenutno ne oskrbujejo iz centralnega borovniškega vodovoda, ravno tako v tej fazi ne dobijo vršajske vode, pripravljene pa bodo osnove za nadaljnje reševanje je-teh v naslednjih fazah.

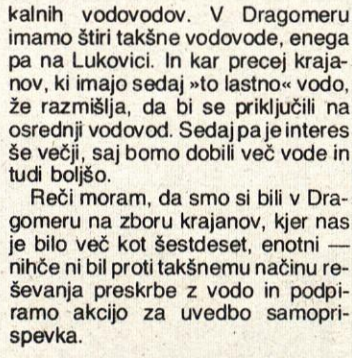
Naša anketa

Matko Dobčnik:

Pri nas v Dragomeru sicer že imamo 2-odstotni samoprispevek, vendar mislim, da se moramo odločiti še za ta 1 odstotek za vodo. Saj končno ne predstavljamo ravno ne vem kolikšne obremenitve občanove denarnice. Kar pogledamo! V treh letih bo občan pri 10 tisoč dinarjih mesečnega dohodka prispeval 3600 dinarjev. To pomeni vsako leto 1200 dinarjev (120 starih jurjev). V treh letih bo torej ta občan »dal« dobro eno tretjino enomesečnega osebnega dohodka.

Dejstvo, ki govori v prid celovitega reševanja oskrbe z vodo v občini, je tudi čedalje večje onesnaževanje lo-

Jože Novak:

Voda je naša osnovna surovina. Zato sem tudi prepričan, da je že skrajni čas, da smo se resno lotili oskrbe s pitno vodo. Nimamo kaj odlašati. Že doslej smo veliko zamudili, samoprispevek mora uspeti, da ne bomo zamudili še več.

Sicer pa pogledamo, koliko damo za radensko in sokove vsak mesec. Nedvomno bo en odstotek od »plače« cenejši kot izdelek za kislino vodo in sokove, ki jih pijemo naši otroci. Ne samo moji, otroci vseh nas. Saj ste zadnjič prebrali, kaj so povedale vzgojiteljice v vrtnici: otroci ne pijejo vode iz pipe.

Upam samo, da tudi drugi občani in krajanje Verda mislijo tako kot jaz.

Slavko Česen:

Dveh stvari nimamo: dobre vode ter več smelosti in zaupanja v ta program, da končno le dobimo dovolj dobre vode.

Pozabili smo že, da se lahko vodo

pije tudi iz pipe. No, saj vode imamo še kar dovolj, vendar je ne pijemo. Tudi preklica o oporečnosti še ni nihče objavil. Najbrž zato ne, ker sedanja voda res ni dobra. Kaj lahko se zgori, da bo eden od ukrepov sanitarne inšpekcije ob okužbi vode iz Primčevega izvira, da ga zapre. In kaj tedaj? Vodê sploh ne bomo imeli. Tudi slabe ne.

Zato mislim, da smo sedaj le našli dovolj vode in strokovnjakom velja zaupati, saj nam zagotavljajo dovolj vode in zdravo vodo. Koliko bomo pa dali za to vodo? S samoprispevkom (1-odstotnim) ne bomo »kupili« samo vode. Imeli bomo zdravo vodo. Torej samoprispevek bomo dali za zdravje. To pa je najpomembnejše, mar ne? Zato moramo to akcijo pripeljati do »konca«, tako da bo ta voda res čez približno 18 mesecev pritekala iz pipe.

Ko se odločamo za samoprispevek, vidim veliko prednost v tem, da program ni raztegnjen, zagotavlja hitro gradnjo, in mislim, da je vsak pomislek, da bi sredstva, zbrana s samoprispevkom, namenili za gradnjo kakšnega drugega objekta, povsem odveč.

Še nekaj moram dodati. Vprašajmo se, kaj bo, če se na referendumu ne bomo izrekli ZA. Koliko časa bomo še brez dobre vode? Najbrž še dolgo. Torej: sedaj je prilika, da rešimo ta problem, ki nas tare že vrsto let.

Tone Janežič:

Voda iz novih vrtin na Borovniškem vršaju bi bila nedvomno najboljša nalozba, ki bi jo izpeljali v vrhniški občini. Kajti tu gre res za nalozbo v zdravje in tega se je treba pri organiziranju akcije, da pride na pomoč občinski blagajni tudi kaj občanovega denarja, najbolj upoštevati.

V to občino sem se priselil pred nekaj leti. Že tedaj sem takoj ugotovil, da voda, ki priteče iz kraških luknen, za pitje in pranje, ni najboljša. V hiši na Pakem sem imel hidrofor. Zaradi gostega prometa — tedaj so ravno gradili avtocesto od Ljubljane do Vrhnike — so mimo vozili polni in prepolni tovornjaki peska. V začetku je bila voda, ki je tekla iz izvira, še kar čista. Reki smo si: kaj bi pili tisto klorirano vodovodno, ko pa je tale vendarle boljša! Nekaj časa je bilo res tako. Potem pa je tista zdrava naravna voda postajala vse — verjetno zaradi tresljajev — bolj rjava.

Vzorec sem odnesel na Zavod za zdravstveno varstvo in izvid, ki sem ga dobil po nekaj dnevih, me je dokončno prepričal, da je boljša tista voda, ki diši malo po kloru, kot »čista studenčnica«, ki si

sem jo moral že malodane prekuhava. Napeljal sem si vodovod. Cevi so bile sreči že pod hišo.

V Borovniškem vršaju smo končno dobili priložnost, da bi po naših pipah začela teči boljša voda. Seveda so pomisleki. Misli se boji, da se bo mah tako ponižal da bomo z Zvirka še bolje videli v Bistriki kajti — kot vedo povedati starejši — je mah včasih viši in tudi poplavl na njem bilo toliko. Verjetno se bo dalo z dobičkom voljo in družbenim denarjem urediti, da vsaj Borovniščica tekla naravnost v Ljubljano, ne da bi jo pri tem oviral zadnji ovinek pri izlivu. Verjetno pa take bojazni odtehtajo dobre in zdrave pitne vode. Nihče namreč neče, da bi potomcem dediščino prepuščali tudi jetrna obolenja.

Seveda pa morajo biti računani pri naplavi tega vodovoda popolnoma čisti. Ljudje imajo tudi v naši občini toliko poslušne koristne pridobitve, da bodo pristojni strokovnjakom, ki jim dobro svetujejo, investicija je velika, vsakdo bo moral zanjo žrtvovati del svojega dohodka. In če zanjo že nekaj žrtvovati, bi kajpak rade vedeli, ali tisti, ki z njegovim denarjem dajo novo vodovodno omrežje, tudi pravnomočno gospodarijo. Zdrava pitna voda najprej obljubljeni ljudem na ravnomer, drugi fazi pa naj bi jo dobili tisti v višinskih legah. Mislim, da bi bilo vse koristno pričati, da se bo to — prva in druga faza — v resnici kmalu zgodilo. Brez tega jarmstva bo seveda še precej pomislekov. Te pa mora biti organiziranju take akcije, kot samoprispevek za vodovod, odločno preganati. Saj so argumenti dovolj močni, da spodbijejo vsakršne pomisleke, ki pomeni da bo moral biti vsak dinar za vodo pametno utemeljen in pametno porabljen. Verjetno se bo potem lažje dogovoriti za kakšno pametno pridobitev v občini.

Zakaj samoprispevek — druge možnosti ni!

Samoprispevkom bi v 3 letih v občini Vrhnika zbrali 45 milijard dinarjev (4,5 stare milijarde). Vsak zaposleni bo ob povčnem osebnem dohodku 12.000 dinarjev mesečno prispeval 1 dinarjev, tako skupaj 1.440 dinarjev. Kmetije bodo povčno letno prispevali 300 dinarjev, kmetje z relativno visokim lastniškim dohodkom 20.000 dinarjev, pa letno 1.000 dinarjev. Posredni bodo vsi takoimenovani čisti kmetje, ki ne dosegajo lastniškega dohodka letno nad 11.500 dinarjev.

Možni vir za financiranje programa oskrbe z vodo v občini bi bilo tudi združevanje sredstev iz čistega dohodka delovnih organizacij. V kolikor bi z združevanjem sredstev iz čistega dohodka organizacij združena dela hoteli zagotoviti 4,5 milijarde dinarjev, bi to pomenilo precejšnjo obremenitev občanov dohodka, oziroma — očitno — postavljeno rečeno — veliko obremenitev naših delovnih organizacij, okrog 2 odstotka od nove netto osebnega dohodka. Ob tem velja predvsem poudariti, da bi tako prispevali sredstva samo zaposleni delavci v občini, ne pa tudi tisti, ki se vsak dan vozijo na delo v Ljubljano in druge občine. Vseh naših občanov, ki so zaposleni zunaj občine, pa je okrog 45 odstotkov. Če pa je ena izmed dobrin, ki jih uporabljamo vsi prebivalci v občini. Zakaj naj bi zanje »plačevali« delavci, zaposleni v občini?

kejši del naših občanov in je to tudi v popolnem nasprotju z resolucijo in dogovorom o izvajanju politike cen v letu 1982.

S samoprispevkom pa smo vsi občani izenačeni.

Pa še nekaj je pomembno pri opredelitvi, zakaj samoprispevek: gradimo osnovno bodočega vodovodnega sistema v občini, zato je samoprispevek solidarnostno združevanje sredstev za splošno dobro, ki si jo gradimo že za danes in hkrati tudi že skrbimo za našo prihodnjo generacijo.

Organizacije združenega dela pri tem programu niso vključene v sofinanciranje kot porabniki vode, ker že na ostalih področjih: požarna varnost (0,10%), LO (0,35%), kolektivna komunala (0,54%) prispevajo sredstva za potrebe vseh občanov v občini. Obstaja pa še odprt problem financiranja delovanja krajevnih skupnosti, kmetijstva in čiščenja odpadnih vod.

Oba velika porabnika tehnološke vode nista vključena v financiranje zaradi tega, ker se bodo oskrbovali iz vodnih virov Primca in Paka, ki se sedaj uporabljata za pitno vodo in so za dosedanje gradnje zruševali sredstva preko cene vodarine in kanalsčine.

Zakaj ni mogoče rezervoarja nad Verdrom zgraditi višje?

Višina rezervoarja je odvisna od tlaka v omrežju. Tako je višina lokacije rezervoarja odvisna od minimalnih in maksimalnih dovoljenih pritiskov v omrežju. Za normalno obratovanje je dopusten najvišji možni tlak okoli 6 barov (6 atmosfer). Glede na ta pogoj je bila določena tudi višina rezervoarja nad Verdrom. Izračunana nadmorska višina (glede na najnižje točke v omrežju) je 355 metrov, kar pomeni, da je najvišji možni tlak (v primeru hidrostatskega tlaka) 6,5 atmosfer.

V primeru, da bi rezervoar zgradili višje, bi lahko zaradi povečanega tlaka prišlo do okvar in pokanja cevodovodov. Po drugi strani pa to ni možno tudi zato, ker imamo v stanovanjih gospodinjske aparate (bojlerje, pralne stroje, itd.), ki ne prenesejo povečanega pritiska in bi prihajalo do okvar.

Možnost priključevanja lokalnih vodovodov na centralni vodovodni sistem

Razpoložljivi podatki o lokalnih vodovodih kažejo, da ni mogoče te vodovode priključevati na centralni vodovodni sistem. Zaradi tega bo potrebno zgraditi povezovalne cevodove do obstoječih prezij ter delno opnoviti obstoječe sekundarne mreže. Vse te del bo z ozirom na specifično stanje v posameznih krajih različen (Borovnica, Dragomer, Drenov grič, Ligoj, Log). V teku je izdelava tehničnih rešitev z oceno stroškov lokalnih vodovodov na centralni vodovodni sistem. Zaradi enotne kontrole kvalitete vode bo pri priključevanju lokalnih vodovodov potrebno zagotoviti izključitev tudi lokalnih virov, da bo s tem omogočeno racionalno obratovanje in vzdrževanje ter nadzor celotnega sistema. V prehodnem obdobju obstajajo teh-

nične možnosti za dodatno napajanje lokalnih vodnih sistemov iz občinskega vodovoda samo v primeru, da je napajanje možno v lokalni rezervoar in ni potrebna izgradnja povezovalnega cevodovoda.

Že sedaj je ugotovljeno, da bo program II. etape finančno zahteven in bo potrebna sredstva za realizacijo zagotoviti solidarnostno na enak način kot v I. etapi; to je z nadaljevanjem samoprispevka.

V tem primeru se porabniki priključijo brez plačila priklopa. Ti porabniki pa bodo obremenjeni s stroški morebitne rekonstrukcije omrežja. Bodočim novograditeljem, ki bodo plačevali samoprispevek, se bo plačani valorizirani znesek odšteli od priklopnine (prispevek za vodni vir in primarno vodovodno omrežje).

Novi predsednik sindikata Simon Seljak

»Minevata dve leti od naše zadnje skupščine občinske organizacije Zveze sindikatov Vrhnika. Celotnemu našemu delovanju v preteklem obdobju dajejo osnovni ton napor celotne družbe za gospodarsko stabilizacijo. Ekonomske težave niso odraz našega dosedanjega neusklajenega razvoja, ampak tudi odraz vseh nakopičenih nasprotij v svetu.« Je začel svoj uvodni govor in dopolnilev k poročilu o aktivnosti in delovanju OSS za čas od aprila 1978 do aprila 1982 Andrej Vidovič, dosedanji predsednik OSS Vrhnika. V nadaljevanju se je dotaknil poslovanja naših DO v preteklem letu in posebej poudaril izvozne programe IUV in LIKO, iz tem, ki jih je obravnavala III. konferenca ZSS, pa je med drugim omenil »razvid del in nalog« ter socialno politiko. Dotaknil se je tudi priprav na volitve oz. samih volitev ter omenil, da še vse premalo pozornosti posvečamo usposabljanju sindikalnega članstva. Seveda pa je v svojem govoru nakazal tudi naloge za v bodoče.

Razpravljali so največ govorili o izobraževanju in usposabljanju članov sindikata, člani IO OOZS Iskra, TOZD Tovarne antenskih naprav, so ugotovili, da je iz poročila o delovanju v preteklem mandatnem obdobju razvidno, da imamo slabe pokazate-

lje na področju uveljavljanja samoupravnih pravic, razpravljali iz IUV in Iskre so se dotaknili »problema« izplačevanja nadomestila za čas, prebit na delu oziroma na ta način zmanjšanja bolniških izostankov. Člani sindikata v IUV imajo pripombe na

tisti del poročila, ki se nanaša na samoupravno delavsko kontrolo, spreporovili so o delegatskem sistemu, pa tudi o problemih, s katerimi se zadnje čase srečujejo usnarji.

Richard Bouermann pa je prisotne seznanil s pripravami za ponovno oživitve Kluba samoupravljalcev na Vrhniki.

Zasedanja skupščine se je udeležil tudi član MS ZSS ljubljanske regije, Davorin Gregorič. Tudi on se je v svoji razpravi med drugim dotaknil družbenopolitičnega usposabljanja in omenil, da je dvomesečna politična šola končno dobila tudi v vsebinskem smislu nov koncept in svoje stalno mesto v Radovljici. Pohvalil je kritično razpravo na skupščini in menil, da bo le-ta pripomogla k bodočemu programu dela občinske organizacije.

Sekretar OK ZKS, Jože Perpar, je prisotne seznanil z zaključki s sestanka komunistov, ki so delali v predsedstvu OSS na Vrhniki in ki so zelo samokritično ocenili svoje delo kot tudi delo predsedstva. Tu so se obravnavala vprašanja gospodarjenja, delegatskega sistema, kadrovske politike, premalo kolektivnega dela, preveč foramskega dela,...

Ob koncu so prisotni podali razrešnico dosedanjemu članu OSS in nadzornega odbora, nato pa izvolili novo vodstvo: 35-članski svet ZSS občine Vrhnika, 11-člansko predsedstvo ter 5-članski nadzorni odbor. Za predsednika OSS je bil soglasno izvoljen Simon Seljak iz Iskra TOZD Antene, za njegovega namestnika Emil Skočir iz Fenolita, za sekretarja pa še naprej Stane Pezdir.

Dobitniki srebrnega znaka Zveze sindikatov

Na skupščini občinske organizacije Zveze sindikatov so podali tudi srebrne znake Zveze sindikatov. Prejeli so jih:

Lojzka Vintar iz Mercatorja

Franc Orel iz Žita — TOZD Mlini

Danica Požun s PTT

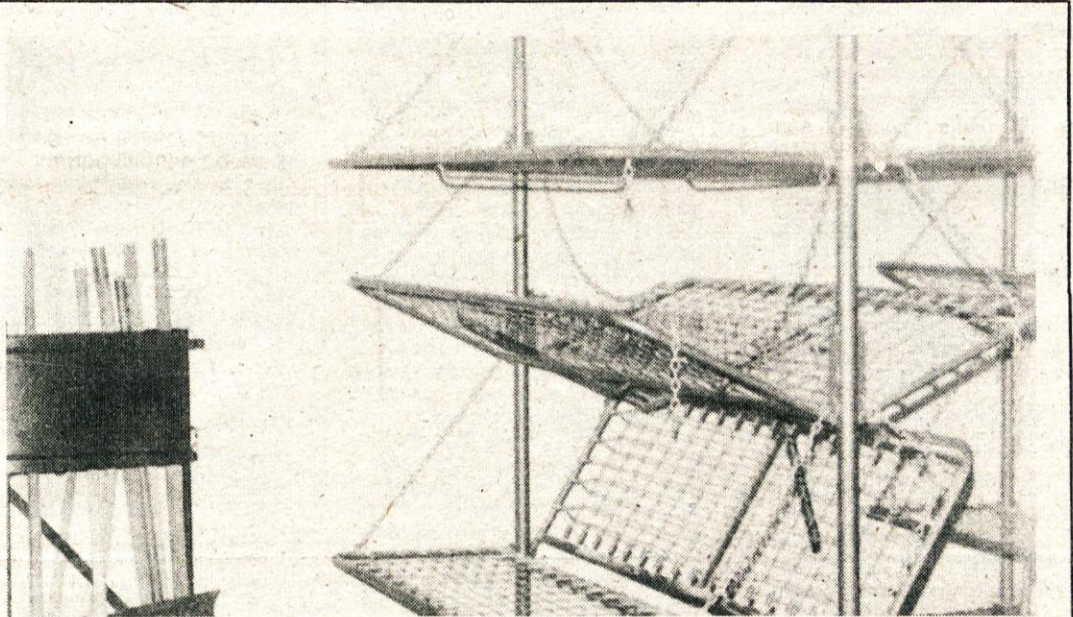

Majda Vuk z Gozdnega gospodarstva

Stefan Car iz Žita — TOZD Pekarna

Srebrni znak sta prejela tudi osnovna organizacija Zveze sindikatov ISKRA-TOZD Tovarna antenskih naprav in pevski zbor iz Industrije usnja.

Zaklonišče je moderno opremljeno.

Zgrajeno prvo javno zaklonišče

Maja letos je bilo dograjeno prvo javno zaklonišče v naši občini. To zaklonišče na Kilsu je namenjeno vsem občanom, ki bi bili v kriznem trenutku v bližini in ne samo stanovalcem bližnjih blokov. V njem je prostora za 400 ljudi. Poleg tega pa imamo še tri nova zaklonišča v osnovnih šolah: v Borovnici, na Vrhniki in na šoli Log-Dragomer. To so torej prva javna zaklonišča, ki se grade v skladu z načrtom gradnje zaklonišč v občini.

Od 1977. leta smo občani, delovne organizacije in s krediti zbrali 17.093.106 dinarjev (1,7 stare milijarde). Zaklonišče na Vrhniki pa nas je stalo 12.931.813 dinarjev (1,2 stare milijarde). Na skladu za gradnjo zaklonišč je tako še 4.161.293 dinarjev. Priznati mora-

mo, da se teh sredstev v petih letih res ni zbralo toliko, kot si občani često mislimo.

Do lanskega leta so morali vsi graditelji individualnih stanovanjskih hiš graditi tudi zaklonišče. Lanski novi odlok pa je prinesel spremembe. Zasebni graditelji so lahko oproščeni gradnje zaklonišča, če izgradnja ni mogoča zaradi tehničnih, geoloških in hidroloških razlogov in če so v neposredni bližini že zadostne zakloniščne zmogljivosti ali če bodo zagotovljene po načrtu gradnje zaklonišč. Investitorji, ki so oproščeni gradnje zaklonišča, pa so dolžni plačati prispevek za javna zaklonišča. Vendar to ne pomeni, da si s tem posameznik zagotovi zaklonišče, temveč gre za solidarno zbiranje sredstev za gradnjo javnih zaklonišč.

V imenu domačinov in lastnikov gozdov je Stane Suhadolnik poudaril pomen te ceste za njihovo vas.

Nova gozdna cesta iz Zabočeva

Ni še minilo veliko časa odkar so kmetje in drugi lastniki gozdov nad Zabočevom imeli le tihe želje po cesti, ki bi povezovala Zabočevo s cesto, ki pelje od Borovnice do Rakitne. Pred dvema letoma pa so se kmetje-lastniki gozdov odločili, da ta cesta mora biti, jo vključili v plan TOK Gozdarstvo Vrhnika in se v ta namen že leta 1980 odrekli delu sredstev iz proračunov za les in jih namenili za to cesto. Tudi delavski svet delovne organizacije Gozdnega gospodarstva je njihov predlog potrdil in jim odobril še dodatna sredstva, da so lahko že lani začeli z izdelavo projekta.

Letos spomladi pa je šlo zares. Vsa gradbena dela za 2134 metrov dolgo in 4 metre široko cesto — od pripravljanih del do izgradnje — so trajala točno tri mesece. Stala pa je 1.850.000 dinarjev in ob zaključku del kmetje in gozdarji z zadovoljstvom ugotavljajo, da ta predračunska vrednost ne bo prekoračena, poudarja direktor TOK, Gozdarstvo Vrhnika, Milan Dretnik. Pri sami gradnji pa je še nekaj zanimivo. Gozdarji pravijo, da je to prvi primer pri gradnji gozdnih cest na področju GG Ljubljana, pri kateri niso minirali. Bratje Debevec iz Brezovice pri Borovnici so s sodobno gradbeno mehanizacijo izvršili vsa dela, ne da bi uporabili eno samo mino, kar je na dokaj zahtevnem terenu res nekaj posebnega.

Kot že rečeno, bo ta cesta, ki je bila odprta 9. maja, povezovala Zabočevo s cesto proti Rakitni, približala gozd lastnikom in uporabnikom za 10 kilometrov. Krajši bo tudi prevoz lesa do žag. Tudi več lesa bodo lahko naložili na tovornjak, saj je podvoz na Dračici precej višji kot na Bregu. Predvidevajo, da bodo po tej cesti speljali preko 1500 kub. metrov lesa. Ocenjujejo, da se bodo stroški spravila lesa zmanjšali za okrog 40 odstotkov in se bo cesta »izplačala« že v sedmih letih.

Velja še povedati, da so lastniki zemljišč, po katerih poteka nova cesta, pokazali izredno razumevanje. Nedvomno pa moramo tudi povedati, da ima precej zaslug, da je cesta zgrajena, Stane Suhadolnik iz Zabočeva, ki je vseskozi, od samega začetka, sodeloval pri načrtovanju in gradnji. Pa tudi na otvoritvi so se nato vsi zbrali na prijetni zabavi pod njegovim kozolcem in se zavrteli ob zvokih harmonike. Pokazali so, da jim ta cesta res pomeni veliko.

Pionirji z Drenovega griča so predsedniku skupščine Andreju Vidoviču prenesli pozdrave vseh pionirjev občine in čestitali za praznik.

Delegacije so ponesele vence k spomenikom padlih med narodnoosvobodilno borbo.

Z OBČINSKEGA PRAZNIKA — Z OBČINSKEGA PRAZNIKA — Z OBČINSKE

Slovesno na Drenovem griču

Na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku na Drenovem griču so se kljub dežju zbrali številni de-

legati, gostje in občani. Že zjutraj so se zbrali na svečanosti pri nekdanji Kuceljevi domačiji, kjer je

domačin, borec Jože Ogorevc, odkril spominsko obeležje Kuceljevi družini.

Na slavnostni seji občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, ki je bila na novem športnem igrišču, je prisotnim spregovoril predsednik občinske skupščine Andrej Vidovič. Orisal je dogodke iz narodnoosvobodilne vojne, revolucionarnost naših ljudi, ki so končno prinesli osvoboditev naše občine, se dotaknil povojnega razvoja občine in na koncu spregovoril o pomembni nalogi, ki je tik pred nami — o programu sanacije oskrbe z vodo v občini, ki ga bomo lahko realizirali le s samopriskevkom občanov. Poudaril je: »Slaba kvaliteta naše pitne vode in pojavi obolenj s tem v zvezi ni poznana samo občanom Vrhnike, ampak skoraj celi Sloveniji in ni slučaj, da je republiška komisija za oceno investicij — kljub izredno ostrim kriterijem za tovrstne naložbe — dala svoje soglasje. Današnje stanje preskrbe z vodo v občini je posledica dosedanjega načina reševanja naraščanja potreb po pitni vodi, ko smo vedno večje potrebe pokrivali z zajemanjem dodatnih manjših vodnih virov, katerih kvaliteta se je z urbanizacijo stalno slabšala.

Živimo v času, ko smo poselili številna področja, odpirali nove proizvodne obrate, pri tem pa premalo pazili na varovanje okolja. Posledica tega je, da so le še redki naravni vodni viri, ki so še kvalitetno ustrezni za prehrano brez predhodnega dragega čiščenja in da je pitna voda kot osnovni življenjski vir postala za surovinami in energijo eden največjih problemov razvitih predelov.

Tudi občino Vrhnika že vrsto let ogroža pomanjkanje virov pitne vode, zato smo se pred 4 leti odločili, da nas čas ne sme prehiteti in pri strokovnih inštitucijah naročili ustrezne raziskave. Rezultati so bili ohrabrujoči. Zgolj slučajno — zunaj programa teh raziskav — je bil na področju Borovnice odkrit vodni vir, ki ustreza tako po kvaliteti kot količini.

Na osnovi tega je bil izdelan program sanacije preskrbe z vodo in naloge vseh družbenopolitičnih delavcev in strokovnih delavcev — izdelovalcev tega programa je, da z njim seznanimo občine in pridobimo njihova mnenja. Ena najtežjih nalog bo, da za ta program pridobimo tudi prebivalce tistih predelov v občini, ki v prvi fazi ne bi dobili te vode, vendar se moramo nečesa zavedati. Ta program ne rešuje samo današnje situacije, ampak je pomemben tudi za rod, ki je šele pričel obiskovati pouk v novih šolskih objektih, ki jih danes tudi ne bi imeli, če se pred leti ne bi odločili za samopriskevke.

Na slavnostni seji so zaslužni družbenopolitični delavci in aktivisti prejeli Cankarjeve plakete in srebrna priznanja Osvobodilne fronte.

Velja pohvaliti prizadevne domačine, ki so vse pripravili in poskrbeli, da je bilo razpoloženje kljub dežju prijetno.

Mladi so pri odkritju spomenika pripravili lep recital.

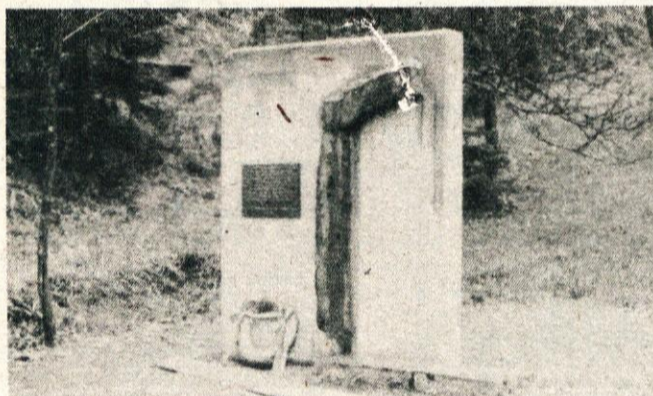
Pomnik mlademu rodu

»To je pomnik in spomenik vsemu velikemu, kar se je med narodnoosvobodilno borbo dogajalo na Drenovem griču; to je pomnik mlademu rodu, da bo vedel, kako se mora brniti domovina,« je ob otvoritvi spominskega obeležja Kuceljevi družini, ki je dala 7 žrtev in je bila srž narodnoosvobodilnega odpora na Drenovem griču, dejal pisatelj Karel Grabeljšek. Spomenik, ki ga je zasnoval Pavel Mrak, je pomnik Kuceljevim, pomnik velikim in tragičnim dogodkom pred štiridesetimi leti, ko so fašisti hoteli uničiti napredno misel, revolucionarnost in seme narodnoosvobodilnega boja na Drenovem griču, to je pomnik ljudem z Drenovega griča, ki niso hoteli hlapčevati.

Pisatelj Karel Grabeljšek je v govoru ob otvoritvi orisal narodnoosvobodilno gibanje na Drenovem griču in velik prispevek v njem ravno Kuceljeve družine, ki je dala velik krvni davek za sveto prihodnost. Spomenik je odkril predvojni aktivist in borec Jože Ogorevc z Drenovega griča, mladi pa so pripravili kulturni program.

Pisatelj Karel Grabeljšek-Gaber je ob odkritju spominskega obeležja orisal velik prispevek Kuceljeve družine v narodnoosvobodilnem gibanju na Drenovem griču.

Spomenik, pomnik Kuceljevi družini je zasnoval Pavel Mrak.

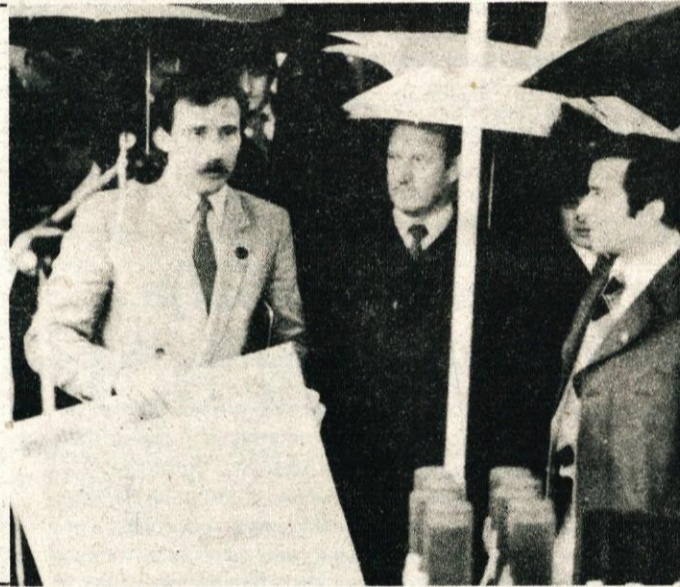
Posebno priznanje LIKO in IUUV

Usnjarski in lesarski delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih strokovnih služb so z velikimi napori za doseganje čimvečjega izvoza ob zaostrenih pogojih gospodarjenja in zmanjšanih možnostih za uvoz v letu 1981 dosegli izredne izvozne rezultate. Zato je občinska sku. pščina delovnih kolektivoma IUUV TOZD Usnjarna Vrhnika in Liku Vrhnika za izredne izvozne rezultate izrekla posebno priznanje. Zakaj posebno priznanje: Oba naša največja izvoznika sta namreč že prejela najvišja občinska priznanja.

Izvoz kaže, da kolektivi zavestno usmerjajo proizvodnjo na tuj trg, vendar ob tem ne smemo pozabiti vseh težav, ki spremljajo tako usmeritev. Močna konkurenca na svetovnem trgu zahteva kvaliteto izdelkov, konkurenčnost cen, izpopolnjevanja rokov, kar poleg ostalega terja ob močno zaostrenih pogojih poslovanja, slabi preskrbi s surovinami, repromaterialom in opremo kot posledica omejevanja uvoza, še dodatne napore kolektivov in kaže na osnovno izvozno usmeritev, katera naj bi zagotovila normalen družbenoekonomski razvoj Jugoslavije kot celote.

Krepitev bratstva in enotnosti

Osrednjega občinskega praznovanja na Drenovem griču se je udeležila tudi delegacija iz občine Čapljina, skatero imamo prijateljske stike. Prenesli so pozdrave delovnih ljudi in občanov Čapljine in poudarili, da je to srečanje še en prispevek k nadaljnjemu razvoju že tradicionalno dobrih prijateljskih odnosov in da je obveza po prijateljstvu še večja ravno zato, ker so borci desete Hercegovske brigade (veliko je bilo Čapljincev) 1945 leta skupaj z borci in s prebivalci občine zmagovali in osvobodili Vrhniko.

Dobitniki »Plakete pisatelja Ivana Cankarja«

Franc Pasetta — za delo pri dopolnjevanju pogodovine Vrhnike in okolice v NOB

Matija Lenaršič — za dolgoletno družbenopolitično delo v občini in krajevni skupnosti Log

Urban Žirovnik — za dolgoletno družbenopolitično delo pri utrjevanju krajevne samouprave v KS Verd

Tone Lapajne — akademski kipar, za njegovo umetniško delo, ki ga je v zadnjih letih vezal za Vrhniko

Kmetijska zadruga Vrhnika — za dosežene rezultate pri organizaciji in pospeševanju primarne kmetijske proizvodnje, priraje mesa, proizvodnje in pridelave mleka ter rezultate dosežene na področju izvoza.

Dobitniki srebrnega priznanja OF

Miladin Stanković

Jože Perpar

Gabrijel Hladnik

Lovro Krašovec

Vladimir Mejač

Franc Krajnc

Anica Kirn

Janez Leskovec

Valči Fefer

Srebrno priznanje Osvobodilne fronte je prejela tudi osnovna organizacija ZSMS Borovnica.

Marko Bizjan — organizator kulturnega življenja v Liku

MARKO BIZJAN — organizator kulturnega življenja v delovni organizaciji LIKO, Vrhnika, zaposlen v TOZD Tovarna stolov, Verd, založen za organiziranje kulturnega življenja v TOZD-ih na lokaciji Verd:

»Kulturno življenje se je v LIKO Verd odvijalo že pred prvimi sestankom tistih, ki naj bi se v delovnih organizacijah ukvarjali z razvijanjem kulturnega življenja in ki ga je organizirala ZKO Vrhnika. Po eni strani se s tem kulturnim življenjem v sami TOZD oz. DO ukvarja sindikat, na drugi strani je celotna delovna organizacija LIKO preteklo leto prevzela pokroviteljstvo nad kulturnimi dnevi v Bistri, po tretji strani pa je tu še pevski zbor LIKO Verd, ki se financira iz posebnega sklada. Torej je LIKO delovna organizacija, ki res nekaj da na kulturo.

Tokrat bi govorili o organiziranju kulturnega življenja za naše delavce v DO oziroma TOZD. Ravno sedaj se dogovarjamo, da bi obkrožili našega samskega doma na Vrhniki pripravili tudi razstavo in koncert ali bolje, razstavo tistega, s čimer si naši delavci krajšajo prosti čas. Od te razstave si veliko obetamo tudi za v bodoče. Morda bomo odkrili pesnike, pisatelje, ... ki bi jih potem lahko uporabili za organiziranje kulturnih prireditev v DO. Prvotno je bila ta razstava mišljena samo v okviru tozda, potem pa se je razširila na celotno delovno organizacijo. Če bo tokrat razstava uspešna, bo lahko postala vsakoletna praksa.

Naj začnem tudi s težavami, ki onemogočajo večjo razmahitev kulturnega življenja pri nas. Najprej je to različna lokacija tozдов, DSSS naše delovne organizacije, potem dvoizmensko delo, delavci iz drugih republik. Če so že sredstva za kulturo, potem ni primernega restora za prireditve, za razstave. Neko razstavo, mislim, da je bila Grabnarjeva, smo tako imeli v sejni sobi in po hodniku upravne zgradbe. Lahko si mislite, da to ni bila najboljša varianta. Naša jedilnica je sicer velik prostor, vendar so okna na obeh straneh, pa tudi ozračje ne bi bilo ravno primerno za dragocene slike.

Kako je z razdeljevanjem vstopnic za razne prireditve? Za koncert Slovenskega okteta mi je vstopnic kupljenih preko sindikata, zmanjkalo, za Teden filmov nevrščeni dežel smo na primer kupili nekaj vstopnic, veliko smo jih oddali, vendar je marsikdo vstopnico samo vzel, na predstavo pa ni prišel. Na sploh ljudje vedno najdejo kakšen izgovor, da ne obiskujejo kulturnih prireditev. Zato ne poskušamo v delovni organizaciji z organiziranjem kulturnih prireditev izven delovnega časa, ker bi takrat prišlo le malo delavcev.

Zato pa delavce tembolj seznanjam s prireditvami v okviru občine.

Preko sindikalnih delavcev, preko okrožnic, obvestil in plakatov lahko delavci vedno zvedo, kaj se na kulturnem področju dogaja. Tudi pri svojem delu sem veliko v stiku s sodelavci in jih tudi takrat lahko naučim za kakšno stvar. Vendar tako navdušenje bolj težko vzbudim pri delavcih iz drugih republik.

Velikokrat sem jim že povedal, da imajo v Cankarjevi knjižnici na Vrhniki poleg knjig v drugih jugoslovanskih jeziki možnost ogleda pomembnejših jugoslovanskih revij in časopisov, vendar za to nekako ni posluha. Imam občutek, da se nekateri teh delavcev kar ne morejo zvesti v naše življenje. Mnogih tudi zaradi nerazumevanja slovenskega jezika ni na naše predstave. Morda pa je del krivde tudi na naši strani, saj smo vse preveč zaprti v svoj krog in ne moremo vzpostaviti pristnih stikov med seboj.

Omenim naj še, da smo do sedaj vedno organizirali srečanje naših upokojencev in jubilaritov in takrat imeli krajše kulturne prireditve. Seveda je tu glavno vlogo imel pevski zbor LIKO Verd, ki pa je že prerasel okvire tozda in delovne organizacije, saj so njegovi člani tudi iz drugih delovnih organizacij, kar menim, da je pohvalno. To srečanje naj bi v bodoče preraslo v srečanja delavcev LIKA, kar bi naj postalo ustajljiva praksa. Tu bi se potem lahko izkazali tudi naši domači »umetni-

ki«, saj bi bila srečanja sestavljena iz kulturnih točk in športnih iger.

Ko govorimo o popestritvi kulturnega življenja, bi poklicni kulturni organizator v delovni organizaciji sicer to življenje popestril, vendar bi imel precej težko delo, saj so naše TOZD na relaciji Vrhnika—Verd—Borovnica. Vendar tudi brez poklicnega organizatorja shajamo, saj je tako pri vodilnih delavcih kot sindikatu veliko posluha za kulturo.

Ko se konča moj 8-urni delovnik, pa se največkrat še ne konča tudi moje delovanje na področju kulture. Že 24 let pri vrhniški godbi igram trobentno in vaje so dvakrat tedensko. Bil sem član izvršnega odbora kulturne skupnosti, član sveta knjižnice, v pripravjalnem odboru za »Bistro«, vodja delegacije za kulturo v TOZD, bil sem v nadzornem odboru kulturne skupnosti na nivoju republike za notranjsko regijo, če naštejemo vsaj del funkcij. Ob vsem tem mi ne ostaja veliko prostega časa. Sem pa tja se včasih še spominim na oljne barvice in kaj narišem, vendar je tega bilo včasih več. Ukvarjal sem se tudi z galanterijo, vendar je pri novi hiši potrebno vedno še kaj dodati, zato se s takimi stvarmi zadnje čase bolj malo ukvarjam. Rad obiščem kakšno gledališko predstavo. Na kakšno kino predstavo pa zelo nerad pridem, saj ti nekateri v dvorani največkrat ne dajo, da bi se posvetil filmu.

Mislim, da pojem kultura jemljemo vse preozko. Kultura je veliko več kot samo gledališka predstava ali prebrana knjiga.

ZDENKA TOMAŽIN

Pevski praznik v Podlipi

V nedeljo, 9. maja, so bivšo prostorno učilnico v osnovni šoli v Podlipi napolnili ljubitelji lepega slovenskega petja, da prisluhnejo pevkam iz Rovt in pevcem iz Logatca, ki so jim podarili lep in bogat soppek domačih pesmi. Nastopila sta namreč ženski pevski zbor Aktiva kmečkih žena iz Rovt in pa moški zbor iz Dolenjega Logatca.

Čeprav je rahel dež namakal izsušeno zemljo in se je sonce skrilo za oblake, je v dvorani bilo pravo pomladno vzdušje.

Prvi so se pod vodstvom Janeza Gostiše predstavili pevci iz Logatca; veselo in mogočno je za uvod zazvenela ZDRALJICA, da so Prešernove besede, prelile v pesem, napolnile prostor in naznanjale, da smo veseli in optimističen rod. Pesem »OJ DOBERDOB« pa je dala slutiti, koliko krvi je moral preletiti naš mali narod v boju za svojo svobodo. In s pesmijo »BORI« so pevci povedali, kako včasih v tihni bolečini, v težkih slutnjah zatrepeta srce, pesem »O SVOBODA« je vtila v srca upanje in ponos.

Pevke iz Rovt so se predstavile s pesmijo »LUNA SIJE« in z vrsto drugih pesmi, ki so govorile o ljubezni, o lipah za vasio, o slovenskih materah itd. Sprejelo so zaključili Logatčani s tisto znano: »BRATCI, VESELI VSI...« Skratka, doživeli smo lepo in prijetno majsko nedeljsko popoldne. Ljudje so bili veseli in zadovoljni, ker so slišali toliko lepih in tako kvalitetno zapetih pesmi. Logatčani so zares dobri pevci, imajo pa tudi dolgo pevsko tradicijo, saj njihov zbor deluje že sedemdeset let, kar skupaj z ljubeznijo do petja in dobrim vodstvom zagotavlja kvaliteto. Pa tudi pevke iz Rovt so — kljub temu, da pojo skupaj šele dobro leto — zapele zelo dobro. Pod vodstvom Brigite Treven bodo lahko dosegle še veliko uspehov. Po koncertu so se pevke in pevci ter domači ljubitelji petja vsedli za mize v gostilni Jurca, da se okrepčajo in pogovore o vsem, kar jim je polno srce: o svojih načrtih, delu, o tem, kako bodo še naprej širili slovensko pesem. In pa, seveda, še marsikatero so skupaj zapeli!

In v tej prijetni družini je zapel solo tudi — še vedno trden in korajžen — devdesettletni Janez Hodnik, ki je bil med ustanovitelji logaškega pevskega zbora. Še

M. R.

pred tremi leti je hodil redno na vaje in tudi sedaj je rad med pevci in takole — v veseli družini — še vedno rad zapoje tisto »EN STARČEK JE ŽIVEL« in še marsikatero! Janez je bil svojčas tudi godec in prav gotovo sta tudi pesem in viža veliko pripomogli, da je še tako trden, skupaj z ženo in hčerko dočakal tako visok jubilej. Vsi smo mu zaželeli, da bi še velikokrat zapel sebi in drugim v veselje, logaškimi pevcem in rovtarskim pevkam pa še veliko uspehov in pa, da bi še prišli v Podlipo in nas razveselili s svojo pesmijo.

IVAN MALAVAŠIČ

Program filmskih predstav v mesecu juniju 1982

- od 2. do 6. 6.:
 - Močni zločinci
 - Hamburška mafija
 - Vročje majice
 - Garetovo maščevanje
 - Ryanova hči
- od 10. do 13. 6.:
 - Nečakinja
 - Lezi, streljajo!
 - Zakaj se vse dogaja meni?
 - Ljubezen in smrt
- od 16. do 20. 6.:
 - Mladi zakonci
 - Mojstri Saolina
 - Sence nekega poletja
- od 24. do 27. 6.:
 - Zmaj proti tihotapcem
 - Asi neba
 - Tajna oporoška
- od 30. 6. do 1. 7.:
 - Veliki rop zlatega vlaka
 - Velika tatvina avtomobila
 - Pobesneli bik

Petkovškova likovna kolonija — srečanje pionirjev likovnikov na Vrhniki

Na pobudo osnovne šole Ivan Cankar bo 21. in 22. 5. 82 srečanje pionirjev likovnikov, ki se ga bo udeležilo okoli 110 otrok iz osnovnih šol Notranjske in otroci iz pobratenege Gonarsa. Pionirji bodo slikali po Vrhniki in pripravili razstavo. Na otvoritvi bodo podelili priznanja. Pokrovitelje srečanja je IUV.

GLASBENA ŠOLA VRHNIKA VRHNIKA Tržaška 14

Glasbena šola Vrhnika vabi vse občane in krajane Vrhnike na zaključni koncert, ki bo 4. 6. 1982 ob 18. uri v večnamenskem prostoru osnovne šole Ivan Cankar. Vljudno vabljeni!

Komedija o komediji

Očitna stiska, v kateri se zaradi pomanjkanja dobrih gledaliških besedil znajde prenekateri ljubiteljski dramska skupina, je skorajda gotovo botrovala izboru Verjanov, da so se 29. aprila letos predstavili domačemu občinstvu z nezahtevnim, morda malce preveč preprostim tekstom Marjana Marinca »Komedija o komediji«. Poglavitne zaplete v tem »igrokazu« namreč povzroči razpustitev direktorja Marka Medveda med družbene dolžnosti in družinske obveznosti in ga silijo celo v to, da sprejme vodstvo abstinentnega društva »Žejja«, kljub opozorilu, da sem ter tja pogleda v kozarec, življenjska odtujenost pa povzroči, da po naključju zamenjanega otroka spozna za svojega.

No, kot se za komedijo spodobi, se vse srečno konča. Pred dokončnim razsulom družine se mož vendarle spametuje in se z ženo, nekdanjo tajnico, potem, ko je igre že konec, znajde v dolgem srečnem objemu. Tako kot zgodba, je preprosta tudi njena morala: ne dopusti, da postaneš obešalec za funkcije, zakaj sicer se nujno zgodi, da zanemariš družino in te žena zapusti. To opozorilo so — je dejal povezovalc — namestili tudi delegatoma občine Vrhnika ob volitvah 14. marca, pa so nekoliko zakasnil, saj je bila premiera mesec in pol kasneje. Odgovor na vprašanje, ali so temu krive pomladanske tegobe, ki jih povzročajo oživljajoči življenjski sokovi ali kaj drugega, prepustimo večno zaposlenim vaškim ugankarjem, za nas je pomembno le, da je igra, ki je na Verdu prvovrsten kulturni dogodek, sploh bila.

Glavno breme uprizoritve sta nosila Matjaž Žirovnik v vlogi direktorja Marka Medveda in Magda Japelj kot njegova tajnica in bodoča žena Sonja Goddec. Oba lika sta precej papirnata, a je igralcema z dobrim občutkom za komedijske situacije uspelo pomanjkljivosti besedila v dobrisni meri nadoknaditi. Zgodbo sta zapletla in razpletla, kot je velevala režija, res pa je bila njuna igra v začetku manj intenzivna kot na

koncu, toda to gre na rovaš premier-ske živčnosti. Obrobna zamera velja le temu, da sta se preveč dosledno vrтела in uporabljala neizogibne teh-nokratske rekvizite: pisalno mizo, telefon in fascikle, ki jih tudi v življenju marsikateri direktorček edinele zna s pridom izrabiti, to pa je nekoliko mrtvilo dogajanje na odru.

Igralske napore obeh protagonistov so uspešno podprli Igor Žilavec (stric Pavle), Moja Dobrovoljc (Mira), Tomo Bratič (Branko), Janko Vidmar (Piškur), Moja Čepon (Olga), Tone Žnidaršič (Dihur), Moja Stržinar (Neznanka) in Elio Hladnik (vezalec teksta). Ob ponovni uprizoritvi bi veljalo posvetiti več skrbim maski, kostumom in glasnosti ženskega dela ansambla.

Verjani, ki so se tisti četrtki pred prvomajskimi prazniki dobesečno nagnetli v majhno dvorano zadružnega doma na Verdu, saj so mnogi morali celo stati, so domače komedije hvaležno nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Najboljši odgovor na javno ugibanje nekega posameznika — slišali smo ga lani v neki ožji skupini po uprizoritvi Kozinčevega »Brezjanskega polja« — ali je to umetnost, kar se gleda na Verdu, so morda besede nestorja verjanskih igralcev, 87-letnega Franca Furlana: »Igrajo naj tisto, kar je ljudem všeč!« In ljudem je ugajalo! Globokoumne razprave o vseh tristoletnih definicijah umetnosti in neskončna, več ali manj akademska razmišljanja o elitni in množični kulturi, so na Verdu zares povsem odveč.

Enajsta gledališka sezona je torej na Verdu tudi letno uspešna. Upati je, da se bo dolgoletna teaterska tradicija tamkaj nadaljevala, kljub tihim zaskrbljenostim zavoljo tega, ker se je najvnetejši Talijin častilec in gibalna sila verjanskih komedijantov, Elio Hladnik, odločil za zakonski stan. Če bo upošteval nauk komedije, ki jo je uprizoril, mu prav gotovo ne bo težko najti ravnotežja med družinskimi obveznostmi in umetniškimi nagnjenji. V korist vseh je želel, da bi bilo tako.

MITJA KREFT

Šesta bistriška kulturna srečanja »BISTRA 82«

Program prireditev: Petek, 18. 6.: Začetek likovne kolonije Bistra 82, Otvoritev kulturnih srečanj, Koncert Pihalnega orkestra ZKO Vrhnika (program povezuje Bojan Adamič) ob 20. uri.

- Sobota, 19. 6.: Koncert MPZ IUV in MPZ Miren ob 20. uri.
- Nedelja, 20. 6.: Koncert skupin DPD »Svobode« Borovnica ob 20. uri
- Ponedeljek, 21. 6.: Lutkovna predstava ob 17. uri.
- Torek, 22. 6.: Gledališka predstava ob 20. uri v Cankarjevemu domu
- Sreda, 23. 6.: Otvoritev likovne razstave Bistra 81 ob 18. uri
- Četrtek, 24. 6.: Folklorni večer (nastop FS Bistra in FS Ligojna) ob 20. uri
- Petek, 25. 6.: Koncert Godalnega kvarteta ob 20. uri
- Sobota, 26. 6.: Koncert MPZ LIKO Verd ob 20. ur
- Nedelja, 27. 6.: Koncert Glasbene šole ob 16. uri. Koncert MPZ Drogomer in ŽPJ Sinja gorica ob 20. uri.
- Ponedeljek, 28. 6.: Večer poezije in glasbe ob 20. uri.

Pokrovitelj prireditve je LIKO Vrhnika.

Z Jakopičeve razstave v galeriji Doma

Jakopič v galeriji Doma

Že četrtič se nam na Vrhniki z izborom iz svojega likovnega ustvarjanja predstavlja eden mlajših slikarjev Marko Jakopič. Po končani pedagoški akademiji se je poleg pedagoškega dela na šoli posvetil predvsem slikarstvu.

Iz sveta čistega likovnega izražanja, ko se je slikar le zgledoval po naravi, si je v svojem zadnjem ciklusu zopet bolj približuje. Narave ne ponavlja, temveč ji skuša dati novo življenje. Iz sliki izžareva spremenljivo odzivanje na pojave v naravi ob menjavi dveh letnih časov, kar izžarevajo kontrastne črno-bele površine, ki jih poživljajo topli rjavi detajli.

Slike so realistične za oko, vendar pa istočasno puščajo vedno dovolj svobode domišljiji opazovalca, da si ustvari svojo vizijo slike.

GLASBENA ŠOLA VRHNIKA VRHNIKA Tržaška 14

Glasbena šola obvešča, da so sprejemni izpiti za nove učence:

- na Vrhniki, 25. 6. 1982 od 10. do 12. ure in od 14.30 do 17. ure.
 - v Borovnici, 25. 6. 1982 od 15. do 17. ure
- Pogoji vpisa:
- k pouku harmonike, klavirja, violine, blok flavte se sprejmejo učenci do 10 leta starosti,
 - k pouku kitare se sprejmejo učenci do 12 leta starosti,
 - k pouku trobil in pihal se sprejmejo učenci nad 10. letom starosti.
- Svet glasbene šole Vrhnika

Bron pevskemu zboru LIKO na »NAŠI PESMI 82«

Moški pevski zbor LIKO Verd se je tudi letos udeležil tekmovanja pevskih zborov Slovenije v Mariboru. Na tekmovanje, ki je vsaki dve leti v Mariboru, se jih je izmed okoli 800 zborov, kolikor jih deluje v Sloveniji, uvrstilo 30. »Likovci« so tudi letos dobro zapeli, saj so spet osvojili bronasto plaketo, kar jih uvršča v sam kvaliteten vrh slovenskega zborovskega petja.

Mešani pevski zbor Log

Letos prvič predstavil na 15. občinski reviji pevskih zborov (v prejšnji številki Našega časopisa v zapisu o 15. reviji PZ zbor pomotoma ni bil omenjen; napako se opravičujemo). Zbor vodi tov. Henrika Gutnik, ki je prizadevne in pevke predstavila takole.

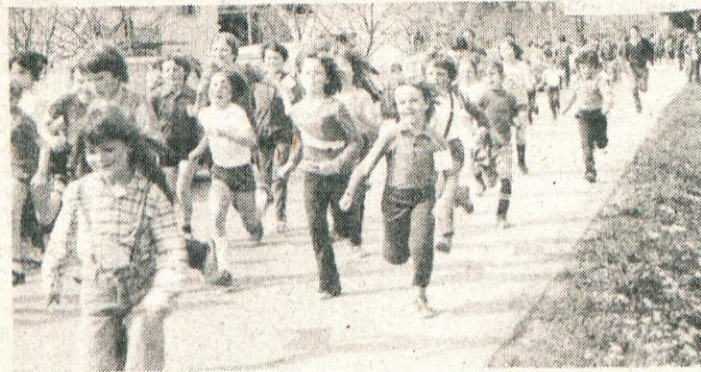
Logu imamo nekaj ljudi, ki radi pojejo in so že večkrat poskušali ubrati svoje glasove v lepo pesem. Pred dvema letoma smo se kulturnih prireditev v našem kraju, sodelujemo pa tudi na pogrebnih svečanostih. Všeč so predvsem narodne pesmi, včasih posežemo tudi po partizanskih ali deželnih pesmih. Probleme imamo predvsem s pridobivanjem mladih pevcev v naše vrste. Pevke in pevci radi hodijo na vaje in upanju, da bo naše delo obraslo.

Log je tako šesta krajevna skupnost, ki ima svoj zbor. Želeli bi, da bi poleg našega zaživela tudi druga kulturna dejavnost.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

- STROKOVNA LITERATURA:**
- Ahačič D.: Gledališče pod vprašanjem
 - Bernatzky A.: Vrtni koledar
 - Cizej B.: Ekonomsko sodelovanje med deželami v razvoju Društvene nauke i razvoj samoupravljanja
 - Hafer P.: Ta dobra stara kuha
 - Hayman R.: Za novo gledališče
 - Idejnpolitične osnove sprememb in dopolnitev statuta ZKJ
 - Izgradnja političnega in pravnega sistema soc. sam. družbe
 - Izvršni sveti
 - Jan L.: Dražgoška bitka
 - Jednaletni kongres Saveza komunista Jugoslavije
 - Kožuh B.: Metodološke značilnosti reforme naše osnovne šole
 - Mišljenje na koncu filozofije
 - Mlinar Z.: Urbanizacija, urbanizem in sociologija
 - Narodni heroj Stane Žagar
 - Opća enciklopedija JLZ. 1-7
 - Ostojič S.: Javni dnevniki
 - Perhave J.: Osnove letalskega modelarstva
 - Puharič K.: Predpisi o izumih in tehn. izboljšavah in znakih raziskovanja
 - Ravnik M.: Galjevica
 - Razgovor o knjizi Vladimira Dedijera
 - Retz A.: Mongolizem
 - Rizman R.: Marksistično razumevanje naroda
 - Roter Z.: Vera in nevera v Sloveniji
 - Rus V.: Japonska: od posnemanja do izvirnosti
 - Rus V.: Pristop k ekonom. položaju delavcev v kapitalizmu

- Šinkovec J.: Družbeno in samoupravno planiranje
 - Teoretični in metodološki aspekti raziskovanja razvoja sam. soc. družbe
 - Ule A.: Osnovna filozofska vprašanja sodobne logike
 - Urbančič I.: Uvod v vprašanje naroda
 - Vloga in naloge sindikatov pri uveljavljanju delavcev
 - Zbirka predpisov o graditvi objektov
 - Zgodovinski proces konstituiranja soc. sam. produkcijskih odnosov
 - Žižmond E.: Družbenoekonomske razmere v Jugoslaviji
- LEPOSLOVJE:**
- Mladinski: Parnat Z.: Vrtoglavci škrapčank
 - Za odrasle: Pirjevec zbornik
 - Vidmar J.: Esej o lepoti
 - Zupan J.: Teden dni vrnitve
 - Kosovel S.: Zrcala
 - Salaman T.: Analogija svetlobe
 - Petan Z.: Pet radijskih iger
- Prevodi:**
- Beckett B.: Murphy
 - Blair J.: Zbogom, reka Kwai
 - Davidson L.: Umori v Chelseaju
 - Dick P. K.: Ubik
 - Du Gard R. M.: Jean Barois
 - Gaines D.: Ljubezenski opoj
 - Hibbert E. B.: Hiša ob močvirju
 - Kovic R.: Generacija nasilja
 - Lawrence D. H.: Beli paj
 - Laxness H.: Islandski vron
 - Spitteler K.: Poročnik Konrad
 - Vonnegut K.: Jetniški tič
 - Golden E.: Srečni princ
 - Fry C.: Feniks-preneč

Najmlajši so bili tudi na teku po mejah KS Drenov grič najštevilnejši

Spominski posnetek veteranov Ušnjarja in Dragomerja

V POČASTITEV 6. MAJA, DNEVA VRHNIŠKE OBČINE, SO BILA ORGANIZIRANA RAZNA ŠPORTNA SREČANJA

Športniki za občinski praznik

Tudi športniki vrhniške občine so se aktivno vključili v praznovanje. Nogometaši, košarkarji, odbojkarji, šahisti in atleti so pomerili svoje sile ob občinskem prazniku. To je bila ob enem tudi priložnost, da se pomerijo športni kolektivi, posebno v tistih disciplinah, kjer je rivalstvo že leta prisotno.

NOGOMET

Zdi se, da ZTKO Vrhnika ni mogla najti boljših nasprotnikov v nogometu kot so veterani Ušnjarja in Dragomerja. Čeprav so leta naredila svoje, kak odvečen kilogram, počasnejše gibanje, so veterani gledalce zadovoljili. Bilo je veliko lepih akcij, čudovitih zadetkov, predvsem pa je bilo dovolj športnega vedenja, ki je lahko vsem za vzgled.

Tokrat so veterani Ušnjarja bili boljši in so premagali goste s 5:3

(2:0). Gole so dali Mladenovič 2, Margon, Vujušević in Sokač, za Dragomer pa Papež 2 in Novak.

KOŠARKA

Tudi košarkarji so se vključili v program praznovanja. Srečali sta se reprezentanca Občinske lige in Borovnica. V športni dvorani OŠ Borovnica so bili boljši domačini in so zmagali z 93:54 (49:33). Pred okoli 100 gledalci sta tekmo vodila Bajc (Borovnica) in Fefer (Vrhnika).

PO MEJAH KRAJEVNE SKUPNOSTI DRENOV GRIČ

Nedavno ustanovljenega ŠD Dren in Drenovega griča je pripravilo prvo večjo športno prirediteljo pod naslovom »Tek po mejah krajevne skupnosti Drenov Grič«. Priznati moramo, da je akcija izredno uspela. Nastopilo je 140 tekmovalcev in tekmovalk iz Ljubljane, Logatca, Novega mesta, Brezovice, iz Zirovnice in iz vseh krajevnih skupnosti naše občine. Med tekmovalci so bili tudi atleti Vujasin, Štine, Maja Kristl, itd., kar jasno pričča o kvaliteti nastopajočih.

ki išče mesto pod soncem. Vseeno je zanimanje za ta šport, posebno v Borovnici in Dragomerju. Na enodnevem turnirju v Borovnici so nastopile tri moške ekipe in tri ženske. Zmagovalci pri moških so bili Borovničani, med ženskimi pa so Vrhničanke še enkrat dokazale, da so najboljšie v naši občini.

ŠAH

Na ekipnem turnirju šahistov so nastopila tri moštva. Organizator je pričakoval veliko večje število moštvo, posebno še, ker je ta igra v naši občini zelo razvita.

Igrali so po dvokrožnem turnirskem sistemu, prepričljivo najboljši so bili mladi vrhniški šahisti, ŠD Vrhnika.

ODBOJKA

Odbojka je na Vrhniku disciplina,

MOMIR ARSIČ

»Iskriada« na Vrhniku

Zveza telesnokulturnih organizacij Vrhnika je prevzela organizacijo XVIII. letnih športnih iger delovne organizacije ISKRA.

Igre bodo na Vrhniku 25., 26. in 27. junija. Svečana otvoritev iger bo v soboto, 26. junija ob 8. uri na asfaltni ploščadi športnega parka. Športniki in športnice ISKRE bodo tekmovali v 9 športnih panogah, in sicer: v nogometu, rokometu, košarki, odbojki, balinanju, kegljanju, streljanju, namiznem tenisu in šahu. Sodelovalo bo 1300 delavcev, zaposlenih v SOZD ISKRA. To bo ena največjih športnih manifestacij na Vrhniku.

To pa je ob enem velika obveza ZTKO Vrhnika, da tako množično prirediteljo organizira dobro. Da bodo igre potekale nemoteno, je dolžnost vseh občanov Vrhnika, da prispevajo svoj delež k dobri organizaciji. Ni pa pomembna samo organizacija, važno je tudi počutje športnikov na Vrhniku.

BRANKO ŠEFRAN

Telovadba za najmlajše

Andreja Šajn in Nataša Gunstek sta pripravila vrtcu na Tržaški 70. Poleg svojega rednega dela v vrtcu, kjer ima vsaka svojo skupino, vodita še telovadbo za cilbabe v Partizanu. Vsak teden dvakrat, ob torkih od 15.30 — 16.30 in ob petkih od 18 — 18, se zberejo otroci in nekateri starši, da skupaj potelovadajo, se razvedrijo, tudi zapojejo. Letos so s temi aktivnostmi končali s prvim majem.

»Lani sva imeli telovadbo za cilbabe samo ob ponedeljkih, pa je bilo premalo. Letos je bila za večje (4 — 7 let) ob torkih, ob petkih pa za mlajše, (2 — 4 leta). Vendar so rpihali tudi ob torkih mlajši in ob petkih večji, pa nič hudega. Starejši pomagajo samo najmlajšim, večji pa so že po prvih obiskih radi samostojni, »pravita simpatični tovarišici.

»Kdaj sta začeli?«
V šolskem letu 1981 — 82, se pravi letos, Nataša pa že leto prej. Kar navadili sva se na otroke in če koga ni, ga pogrešiva.

»Kako poteka ura?«
Tako kot telovadba v vrtcu. Najprej ogrevanje, potem gimnastične vaje ter vaje moči, spretnosti in ravnotežja na orodju. Orodja nimamo prav veliko in se moramo sami znajti.

Na koncu vsake ure se še malo poigramo, da se otroci umirijo, to je igra s petjem in z ritmičnim gibanjem.

»Kakšna pa je razlika od telovadbe v vrtcu?«
V vrtcu je deset do petnajst minut časa za razgibanje, poudarek je v glavnem na eni vaji. Enkrat na teden pa imamo vadbeno ura, ki poteka podobno kot telovadba za cilbabe. Toda povsem istih vaj ne moremo delati, ker je premalo prostora.

»Kako se pripravita na uru?«
Tako kot za vrtce. V začetku je bilo težko, tudi dosti prakse še nisva imeli. A skupaj sva zmagali. Sedaj je že laže.

»Nekaj sva se naučili na seminarju v Mozirju, gozdna šola je trajala enajst dni. Obsegal je teorijo o osnovah smučanja, pla-

vanja, vadbene ure, praktične nastope v vrtcu in seminarso nalogo, na koncu pa smo vzgojiteljice dobile potrdilo za vaditelja predšolskih otrok. Toda to je samo del, zanimati se morajo vedno, saj je literature dovolj, predvsem pa morajo imeti veselje do dela z otroki.

»Koliko otrok je prihajalo letos k telovadbi?«

Pozimi sva jih imeli tudi do štirideset, ob torkih manj, okrog deset. Prijetnejše je delo z manjšo skupino, do petnajst otrok.

»So prihajali vedno isti telovadci?«

Eni so bili res kar stalni. V glavnem so to otroci, ki jih poznava že iz vrtca, ti so bili najbolj redni. Nekateri pa so se nam priključili šele proti koncu.

»Kako to?«
Misliiva, da je oglaš v Našem časopisu premalo, pa še samo enkrat! Sprememba urnika pa sploh ni bila objavljena. Tisti otroci, ki ne hodijo v vrtce, bi vadbene ure še bolj potrebovali. Treba bi bilo seznaniti tiste, ki ne hodijo, s pisnimi vabilii. Mislim, da bi prišlo več staršev s svojimi malčki, če bi vedeli za to. Drugo leto se moramo za obveščerenost res bolj poruditi.

»Kje pa se lahko otroci na Vrhniku igrajo?«
Saj sami vidite. Pred vrtcem se igrajo v peskovnikih. Zelo pogrešamo igrala. Vodimo jih na sprehode na košarkarsko igrišče pa na sprehode za stadion in na Trojico.

Igrišče na Klisu bi bilo treba urediti. Na Vrhniku je nujno potrebno igrišče, morda z lesenimi igrali. Sedaj je tako, kot da na celi Vrhniku ni niti enega otroka. Če že ne zmoremo novega, vsaj popravimo tisto, kar je!

»Kakšne imata pa načrte za naslednja leta?«

Z vadbo misliiva nadaljevati, seveda. Torkova ura ni bila najboljša, kasneje bi morala biti. Pa igrala rabimo.

»Kaj misliiva o popoldanskem varstvu?«
To bi bilo bolj varstvo kot vzgoja, zaradi mešanih skupin in števila otrok, podobno, kot so sedaj sobotna dežurstva. Prav gotovo pa je, da bi nekateri starši tako le rešili problem varstva svojega otroka.

LIDIJA GOLC

Za najboljšega športnika OŠ »IVAN CANKAR«

Na naši šoli učenci in učenke — člani ŠSD — tekmujejo za najboljšega športnika in športnico. Že v začetku leta smo sestavili merila, po katerih si pridobivamo točke. Točke dobivamo za sodelovanje in za uvrstitve. Od septembra pa do konca aprila smo imeli že več tekmovalij. Največ so jih imeli smučarji, zato je razumljivo, da oni vodijo na lestvici najboljših.

To pa so: Darja Možina, Rina Suhodolc, Barbara Barbo, Miha Rijavec, Jernej Krašovec in Slavko Caserman.

Začetek pa se sezona atletov, zato pričakujemo, da bo borba za najboljšega še huda.

Istoačasno pa teče tekmovalje tudi na najboljši športni razred. Učenci prevzamejo naloge v zvezi z organizacijo tekmovalij. Tako sami merimo čas, pišemo zapisnike, skrbimo za red in tekmovališču in tudi v garderobah.

Trenutno so največkrat in najuspešnejše opravljali naloge učenci iz naslednjih razredov: 7 b, 7 a, 5 d in 8 a.

TEA BIZJAN

OŠ »Ivan Cankar«

Vrhnika

Sezona za jadrnalce na deski se začena

Tudi na Vrhniku je precej ljubiteljev tega športa. Prvi začetki segajo neke v leto 1976, ko so se pri nas pojavile prve deske za jadrnanje.

Nekaj navdušencev tega novega športa, ki so sicer zbrani okrog smučarjev, se je že lani dogovorilo, da organizirajo prvo prvenstvo Vrhnikje na našem najbližjem, to je Cerkniškem jezeru.

Da je bilo tekmovalje zanimivo, je sodelovala pri tekmovalju tudi tovarniška ekipa proizvajalcev jadrnalnih desk IM-GRAD.

Tovarna IMGRAD pa je tudi prispevala 9 praktičnih nagrad za tekmovalce. Vse meritve in sojenje pa so izvedli sodniki

smučarske sekcije Vrhnika. Poglejmo, kdo so bili lani naši najboljši:

ŽENSKÉ: Dada Grom, Barbara Barbo, Neda Černe.

MOŠKI DO 80 Kg. Brane Širok, Janez Kranc, Dušan De Gleria, Stane Kukec.

MOŠKI NAD 80 kg: Janez Barbo, Lojze Kranjc, Dušan De Gleria, Stane Kukec. Letos nameravamo izpeljati vsaj tri regate na Cerkniškem jezeru. Prva bo že zadnji nedeljo v maju, naslednji pa prvo in drugo nedeljo v juniju.

Vabimo vse ljubitelje tega športa, da se jim pridružijo. (Informacije po tel. 751-484 ŠD PARTIZAN Vrhnika).

Več kot dvesto sodelujočih

ZTKO Vrhnika je v okviru načrtovanih letih aktivnosti organizirala trimsko akcijo z naslovom: »Vsi na kolo za zdravo telo«. Organizatorji so želeli, da bi sodelovalo čim več delovnih ljudi in mladih.

Akcija je popolnoma uspela. Že samo število sodelujočih — 200 — iz Borovnice, Dragomerja, Vrhnikje inostalih krajevnih skupnosti — jasno pričča o uspehu akcije.

Start je bil stih mest naenkrat, cilj pa je bil: v določenem času prekolesariti trikotnik Vrhnikje — Borovnica — Dragomer — Vrhnikje.

Akcija se računa tudi za trimsko priznanje, ki ga podeljuje ZTKO Vrhnika. Vsak udeleženeec pa je dobil tudi značko.

Vedno večje zanimanje za namizni tenis

Namizni tenis je vedno močnejše prisoten med pionirji v občini. To dejstvo lahko potrdimo z nekaj pokazatelji.

Pred nedavnim je bilo občinsko prvenstvo v Borovnici in po daljšem času je viden pomemben prehod: S tekmovalci med solami se ustvarja baza, iz katere se lahko razvijajo posamezniki, ki bodo lahko predstavljalii svojo občino in svoje mesto.

V letošnjem tekmovalju za naslove občinskih prvakov je nastopilo 135 tekmovalcev in tekmovalk iz Dragomerja, Vrhnikje in iz Borovnice. Že samo število nastopajočih daje upanje, da namizni tenis na Vrhniku ima bazo in da lahko z optimizmom gledamo v prihodnost.

Najboljše mlade igralce namiznega tenisa ima Vrhnika. Do neke mere je to tudi razumljivo. Z mladimi igralci je pred nekaj meseci začel delati Slobodan Srečkovič, ki je bil včasih tudi sam izvrsten igralec namiznega tenisa. Svoje bogato znanje prenaša na mlade in jim pomaga pri razvoju in uveljavitvi.

»Kaj misliiva o popoldanskem varstvu?«

To bi bilo bolj varstvo kot vzgoja, zaradi mešanih skupin in števila otrok, podobno, kot so sedaj sobotna dežurstva. Prav gotovo pa je, da bi nekateri starši tako le rešili problem varstva svojega otroka.

LIDIJA GOLC

REZULTATI:

Mlajši pionirji — četrtfinale: Kopal (Vrhnika) — Maser (Borovnica) 2:0, S. Jereb (Borovnica) — Srečkovič (Vrhnika) 2:1, Jelovšek (Dragomer) — B. Jereb (Borovnica) 2:0, Tomšič (Vrhnika) — Ofentavšek (Borovnica) 2:1. Polfinale: Kopal (Vrhnika) — S. Jereb (Borovnica) 2:0, Jelovšek (Dragomer) — Tomšič (Vrhnika) 2:0.

Starejši pionirji — četrtfinale: Petkovšek (Vrhnika) — Svete (Borovnica) 2:0, Rot (Vrhnika) — Končan (Dragomer) 2:0, Hadalin (Vrhnika) — Caserman (Vrhnika) 2:0, Dorniš (Borovnica) — Kržič (Borovnica) 1:2.

Polfinale: Petkovšek (Vrhnika) — Rot (Vrhnika) 2:1, Hadalin (Vrhnika) — Kržič (Borovnica) 2:0.

Par — manjši pionirji — ptfinale: Jelovšek (Dragomer) — Srečkovič (Vrhnika) — S. Jereb, B. Jereb (Borovnica) 2:1, Kopal, Tomšič (Vrhnika) — Mauzer, Ofentavšek (Borovnica) 0:2.

Finalo: Jelovšek (Dragomer), Srečkovič

(Vrhnika) — Mauzer, Ofentavšek (Borovnica) 0:2.

Pari — starejši pionirji — polfinale: Hadalin, Petkovšek (Vrhnika) — Friškovec, Lenarčič (Dragomer) 2:0, Gutni, Rot (Vrhnika) — Kržič, Jereb (Borovnica) 1:2.

Finalo: Hadalin, Petkovšek (Vrhnika) — Kržič, Jereb (Borovnica) 2:0.

Pionirke — posamezno — tabela: 1. Malavasič (Vrhnika), 8. Radčič (Borovnica), 6. 3. Kralj (Vrhnika) 4, 4. Pečar (Vrhnika) 2, 5. Furlan (Vrhnika) 0.

EKIPNO:

Mlajši pionirji: 1. Dragomer 4, 2. Vrhnika 2, 3. Borovnica 0. Starejši pionirji: 1. Vrhnika 4), 2. Borovnica 2, 3. Dragomer 0, MOMIR ARSIČ

KONČANO JE TEKMOVANJE OBČINSKE KOŠARKARSKÉ LIGE NA VRHNIKI

Borovnica je zasluženno prva

Pred desetimi leti se je beseda Vrhnik v košarkarskih krogih izglo jalo s spoštovanjem. Izmenjava generacij in nekatere subjektivne te so povzročile, da je Vrhnika postala košarkarska provinca. Vendar skupina ljubiteljev tega športa odločila, da obdrži košarko na Vrh Veliko je za to naredila tudi ZTKO.

Vrhniški košarkarji, ki nastopajo v Drugi slovenski košarkarski ligi — zahod —, so si letos priborili obstanek v ligi, kar nam daje upanje, da je bilo mrtvilo le prehodna slabost.

Opozoriti moramo na akcijo košarkarskih delavcev, ki je naletela na odobravanje vseh, ki jim je košarka pr srču. Reči želimo nekaj besed o pravkar končanem tekmovalju Občinske košarkarske lige.

Tabela nam jasno kaže vrstni red moštvo. Najprej naj čestitamo moštvu iz Borovnice. Zasluženno so občinski prvaki, saj so tekmovali s polno odgovornostjo. Posebna prednost ekipe Borovnice je košarkoška Sivka, bivši mladinski prvak jugoslovanske reprezentance in nekdanji član Slovana iz Ljubljane.

Borba za drugo mesto je bila ravno tako ostra, in sicer med F. I. Voljča, Vrhniko in Brezovico. Po kvaliteti ta moštva zaostajajo za Borovnico, vendar v medsebojnih borbah nobena ni pridobila prednosti po točkah.

Po besedah strokovnih org ZTKO je Občinska košarkarska že pozitiven premik vrhniške koške. Z organiziranim tekmovalbomo prav gotovo laže sprejeti kvaliteto posameznikov, ki bi priložnost za občinsko selekcijo. Prakuje se tudi, da bi vrhniška liga prerasla v ligo Notranjske.

Končno pa je tako vedno število aktivnih tekmovalcev tu Vrhniku.

TABELA — SKUPINA A:
1. Borovnica 4 4 0 285:2
2. F. I. Voljč 4 2 2 212:1
3. Vrhnika 4 2 2 212:2
4. Brezovica 4 2 2 165:1
5. Dragomer 4 0 4 231:2

SKUPINA B:

1. Drenov Grič 3 3 0 108:5
2. Verd 3 2 1 79:5
3. Zaplana 3 1 2 107:1
4. Log 3 0 3 80:1

Moštvo Borovnice — prvi prvak občine Vrhnik v košarki

Ob zaključku občinske košarkarske lige ter v počastitev občinskega praznika je bila majhna slovesnost, na kateri je predsednik ZTKO zmagovalni ekipi Borovnice predal pokal in priznanje za osvojeno prvo mesto v občinski košarkarski ligi 1981/82. Po končani slovesnosti sta se v priateljskem srečanju pomerili ekipi iz izbrana selekcija občinske lige.

BOROVNICA : SELEKCIJA OBČINE VRHNIKA 93:54 (49:33). Pred okoli 100 gledalci sta sodila: Fefer (Vrhnika) in Bajc (Borov.)

BOROVNICA: REZONJA M. 2, SUŠTAR 8, ZALAR 6, SIVKA 22, MODRIJA 19, KOVAČIČ 24, MEKINDA D. 2, PRISTAVEC 6, BAJEC M. 4

SELEKCIJA OBČINE: JAZBAR (Zaplana), 2. MULEJ (Vrh) 4, NAGODE (Vrh) 8, BONČELJ (Vrh) 9, GERBEC (Dragomer) 2, DEŽUTELJ (Dragomer) 10, JEŠEK (Bl. Brezovica) 10, KNAPIČ (Verd) 4, SELJAK (Bl. Brez) 4, ŠČUKOVIT (Vrh) 2.

Pri domači ekipi velja pohvaliti vse igralce, posebno z borbenostjo pa sta se kazala veterana Mekinda in Modrijan.

Pri gostujoči ekipi pa so bili boljši od ostalih Jevšek, Dežutelj in Seljak.

Tekma je pokazala, da imamo v občini še nekaj igralcev, ki bi se z resnim strokovnim delom lahko uspešno vključili v občinsko ekipo, ki tekmuje v II. SKL.

Balinariji, prvaki Notranjske

Blinarska zveza Notranjske, ki je bila osnovana preko zime, je za majske praznike izvedla tekmovalje balinarjev za prvenstvo Notranjske. Vse včlanjene klube in sekcije so na tem tekmovalju zastopala po 2 člana, to je skupno 18 udeležencev. Od teh je 9 tekmovalo na Rakeku, ostali pa na igriščih v Logatcu. Našo sekcijo društva upokojencev sta zastopala na Rakeku Alojz Jereb, v Logatcu pa Franc Petavs. Oba sta prijetno presenetila, saj sta v močni konkurenci osvojila obe prvi mesti. Tudi drugi dan finalnega tekmovalja 4 najboljših balinarjev iz obeh skupin sta se z uspehi ponovno dokazala. Žreb jima ni bil naklonjen, saj sta se morala v prvi tekmi medsebojno pomeriti. V lepi in napeti igri je zmagal Jereb, ki pa je v naslednji tekmi z igralcem iz Horjula izgubil. Ker so vsi štiri tekmovalci izgubili po eno igro, je zmagovalca določilo večje število doseženih točk ali purtov, kot se temu reče. Medtem je Petavs visoko porazil Cerkničana Švelca Ivana (kandidata za prvo mesto) in se nato za zmagovalca težko boril s tekmovalcem Horjula Kogovškom. Ta je bil zelo močan v igri bližanja. V

zbijanju krogel iz igre pa ga je naš te valec prekašal in držal ravnotežje vsesplošni boljši in mirni igri je z Franc Petavs in osvoji zlato medaljo naslov prvaka Notranjske. S tem priporil nastop na republiškem prvenstvu. Uspeh pa je dopolnil Alojz Jereb, ki pripadlo 2. mesto z večjim dosežem purnih. Oba naša tekmovalca sta n zveselila z zmagami in tehnično dovolj igro.

Naši tekmovalci pa se pripravljajo naslednjo tekmovalje Notranjske v Vrhniko bodo zastopali sledeči paritavs-Jereb in Krivina-Dolinčar, od K pričakujemo dobre rezultate.

Aprila so se naši balinarji pomerili ekipama Horjula. Tudi tu so imele uspeha domačini.

Junija pa bomo k Vrhniku izvedli turnir, kjer bomo k sodelovanju prile vse ekipe Notranjske.

Zaželjeno je, da bi se te zanimivih panogi pridružilo še večje število nov, posebno mladih.

KAREL Š

TRADICIONALNI SPOMLADANSKI KROS

Najmlajši so bili najštevilnejši

Občinska ZTKO in ŠD Kurir v OŠ Ivana Cankarja sta organizirala spomladanski kros za vse kategorije. Kros so ob enem upoštevali kot izbirno tekmovalje za sestavo občinske reprezentance za kros Dnevnika.

Nastopilo je 245 tekmovalcev in tekmovalk z Vrhnikje, iz Borovnice in Dragomerja v 16 kategorijah.

Opozoriti moramo na podatek, da so bili tudi tokrat najmlajši najštevilnejši, kar jasno kaže, da je ta vrsta športnih aktivnosti še kako prisotna pri telesni vzgoji mladih v naši občini.

Rezultati:
Cicibanke — 500 m: 1. Buh 1.35,2, 2. Kogoj 1.35,8, 3. Oblak 1.36,5, itd.

Cicibani — 500 m: 1. Japelj 1.23,0, 2. Kunstej 1.23,8, 3. Kogovšek 1.24,0, itd.

Mlajše pionirke (roj. 1970 leta) — 1000 m: 1. Možina 3.28,8, 2. Tomažič 3.30,8, 3. Gligorovič 3.42,1, itd.

Mlajši pionirji (1970) — 100 m: 1. Krvina 3.17,8, 2. Sagrkovič 3.24,1, 3. Gantar 3.27,8, itd.

Mlajše pionirke (1969) — 100 m: 1. I. Kunstej 3.23,2, 2. N. kunstej 3.26,1, 3. Mezeg 3.29,5, itd.

Mlajši pionirji: (1969) — 1000 m: 1. Caserman 3.04,1, 2.

Smole 3.10,0, 3. Japelj 3.12,2, itd.

Starejše pionirke (1968) — 100 m: 1. Reznik 3.21,9, 2. Šiljanovič 3.29,8, 3. Bizjak 3.36,4, itd.

Starejši pionirji: (1968) — 1000 m: 1. Osredkar 2.57,8, Caserman 2.58,6, 3. Žitnik 3.01,2, itd.

Starejše pionirke (1967) — 1000 m: 1. Kovač 3.13,4, 2. Japelj 3.18,1, 3. Fede 3.27,8, itd.

Učenci so začeli pohod izpred gasilskega doma v Dragomerju

Pohodniki so tekmovali v streljanju z zračno puško

Pohod na Ključ

Prošnja proslava v naši občini, posvečena kongresu ZK Slovenije in ob 40. obletnici 1942. leta hudi boji med borci Dolomitskega partizanskega in italijanskimi vojaki, ki so jim pomagali domači izdajalci.

...pionirji, mladina, pripadniki planinskih društev z Vrhovca, Dragomerja, Borovnice in ...ne, posamezniki iz vseh skupnosti naše občine so začeli pohod izpred Gasilskega doma v Dragomerju. Pot, dolga deset kilometrov, po kateri so borci Dolomitskega partizanskega odreda hodili na Ključ (632 nadmorske višine).

Pred Domom borcev na Ključu so se spomnili na trpljenje nedolžnega prebivalstva tega kraja, na bivanje Edvarda Kardelja tukaj. Kulturno-metniski program je lepo uspel. Pohoda se je udeležilo 530 ljudi. Vsi so si bili edini, da mora biti drugo leto še večje število udeležencev in tako ohrani svoj športni, politični in kulturni pomen.

M. A.

Na Ključu je bilo res veselo

Letošnja akcija NNNP

Glavni namen letošnje NNNP je učinkovito samozaščitno ravnanje ljudi in občanov, na delovnem mestu in v kraju bivanja. Preprečevanje nevarnosti nastanka požarov, ustrezna opremljenost, oblike usposabljanja — je vodilo akcije protipožarne pripravljenosti. Razvijati in v skajnih primerih ob prometnih nesrečah znati reševati človek — je cilj prometno-varnostnih nalog v akciji NNNP 1982. Nadaljnem utrjevanju in usposabljanju za naloge v civilni zaščiti in nadzoru prometnega sredstva, ki so namenjene v množičnosti obeh organizacij. Civilna zaščita naj se s svojo organiziranostjo in kadrovsko pomočjo pojavi v vseh delovnih in bivalnih okoljih. Poseben pomen moramo nameniti racionalni opremljenosti in nadaljnemu opremljanju enot z geslom: prometna civilna zaščita mora poznati svoja orodja in opremo, kakor tudi nevarnosti, ki izhajajo iz ocen v delovni organizaciji ali krajevni skupnosti, torej

...kjer živi in dela. Merilo dela in uspešnosti civilne zaščite ter narodne zaščite naj ne bodo sestanki za mizo, ampak sestanki ob delu z opremo, na kritičnih mestih zaščite proizvodnje, delovnih pogojev in bivalnega okolja tako v nevarnostih, ki prihajajo v miru, kakor v primeru izrednih situacij v vojni. Predloženi program aktivnosti v akciji NNNP 82 je vodilo nosilec nalog na nivoju občine kakor tudi nosilec nalog v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih. Telegrafsko opredeljene naloge v programu so črpane iz obsežnejših programov naslednjih strokovnih nosilcev akcije:

- občinskega štaba za civilno zaščito,
- občinske gasilske zveze,
- občinskega sveta za preventivo in vzgojo v prometu,
- upravnega organa za notranje zadeve,
- postaje milice in
- ustreznih inšpekcijskih služb.

LOVRO NOVINŠEK

Program akcije NNNP 82

...nalog imajo izdelane v občinskem merilu svoje lastne programe aktivnosti ter opredeljene medsebojne povezave za sodelovanje z drugimi nosilci. Ta program je koordinacija nalog, predvidenih z republiškimi usmeritvami in konkretizacija nosilcev v občini.

Naloge	Zadolženi	Rok
Prometna varnost Organizacija predavanj o novih določilih zakona o prometni varnosti. Seminar organiziran za predavnike OZD, ki skrbijo za prometno varnost in voznike v OZD. Analiza problematike prometne varnosti in razmer na cestah v občini. Naloga se opravi skupaj s SKIS SO. Stanje po analizi se objavi v Našem časopisu. Kot osnovno šolo Log-Dragomer pridobiti mentorje za vodenje prometnega krožka. Pomoč pri organizaciji izpitov in vaj za kolestarje in organizacija tekmovanj za prometno značko. Predavanja o prometni varnosti za OŠ mladino. Nadzor cestnega prometa na kritičnih prometnih mestih. Odkrivanje kršitev tistih prometnih pravil, ki so najpogostejši vzrok prometnih nezgod. Pomoč pri usposabljanju NZ za naloge pri urejanju prometa ob prireditvah in ob pričetku šolskega leta na nevarnih prehodih čez cesto pri vseh OŠ v občini.	SPV pri SO SPV, cestni inšpektor SPV SPV Postaja milice Postaja milice	2. oz. 3. trimesečje 82 2. oz. 3. trimesečje 82 3. trimes. 82 2. trimes. 82 2., 3., in 4. trimeseč. 32 stalna naloga pričetek šolskega leta
Požarna varnost OZD in KS opraviti preglede in ugotoviti nepravilnosti oz. pomanjkljivosti požarne varnosti v smislu zaščite delovnih ljudi in družbenega premoženja — občinska gas. zveza. Ocenjevanje teza za oceno in ocena požarne ogroženosti v občini vključno z oceno požarnega varstva. Prilagoditev gasilskih enot in organizacija tekmovanj gasilskih enot CZ Napis programa dveletnega tekmovanja gas. društev po vseh sestavnih dejavnostih društva. Korab za gasilski podmladek na osnovnih šolah. (Pomoč pri pravočasnem in kvalitetnem pričetku krožkov ob novem šolskem letu).	NZD, stab CZ SO, postaja milice, Rdeči križ gas. društva, gas. enote v OZD, komiteji za SLO in DS gas. zveza, SIS za pož. v. štabi CZ, UO SO štabi CZ, gas. zveza, gas. zveza gas. zveza	3. trimes 1982 2. in 3. trimesečje 3. in 4. trimes 1982 2. trimes. 82 3. trimes.
Civilna zaščita Naloge za nadaljnji razvoj organiziranosti in usposabljanja za izvajanje množične samozaščite v vseh delovnih in bivalnih okoljih. Predavanja pripadnikom CZ v KS s temami: protipožarna zaščita v miru in vojni, preskrba s pitno vodo, stanje v OZD in bivalnih okoljih, kjer teh enot še ni, izpolnjevanje siceršnje organiziranosti enot v OZD in KS. Usposabljanje gas. enot CZ Usposabljanje enot prve veterinarske pomoči. Uveljavljanje realnega programa načrtnega opremljanja enot CZ z reševalno opremo in sredstvi za zaščito	OŠ CZ, UO za LO, ZRVS, SLO in DS, stan. SIS, hrisni svet gas. zveza, OŠ CZ OŠ CZ in vet. postaja UO za LO, OŠ CZ stan. SIS, CZ v OZD in DS OŠ CZ, obč. gas. zveza, štabi CZ	4. trimes. 82 stalna naloga 1982 1. in 2. trimes. 82 4. trim. 82 4. trim. 82 4. trim. 82
Narodna zaščita Organizacijske dopolnitve: — Širjenje in oblikovanje NZ v okoljih, kjer še ni organizirana s poudarkom na org. v vaseh, zaselkih in hiš. svetih Usposabljanje: — enotno usposabljanje pripadnikov NZ po občinskem programu. Usposabljanje in kadrovske dopolnitve po lastnih programih v KS in OZD s poudarkom na praktičnem delu zavarovanja po načrtih zavarovanja in delovanja NZ.	organ. za not. zadeve SO organ. za not. zad., PM, OŠ TO, komiteji za SLO	stalna naloga 82 1. in 2. trimes. 82

KLJUČNA — prikazna vaja
...inscinirani požar v OZD »Fenolit« s sodelovanjem vseh gas. društev v KS in OZD ter vključitvijo enot OŠ CZ in občinske gasilske zveze.

KLJUČNA — prikazna vaja
...organiziranost svojih članov vodijo vse družbenopolitične organizacije politično mobilizacijo za aktivnosti, opredeljene s tem programom NNNP 82. Sprejemajo in uspešno vključujejo v delovnih in bivalnih okoljih usmerjeno akcijo v konkretnih nalogah in pridobitve za dvig kvalitete dela in množičnosti na vseh aktivnostih. Neposredno nalogo pa imajo vodstva s predsedniki oz. sekretarji kot člani komitejev za SLO in DS vodijo akcijo NNNP. Komiteji za SLO in DS se namreč neposredno vključujejo v ocene in odločitve o konkretnih nalogah v delovnih organizacijah in KS.

KLJUČNA — prikazna vaja
...analizirati potek akcije po trimesečnih in s problematiko akcije seznanjal ustrezne organe s ciljem, da izvajanje naloge ustrezno strokovno in politično podpiramo.

PIONIRSKI KOTIČEK

Obisk Novakove kmetije

Šolski zvonec je odzvonil konec pete šolske ure. Z veseljem smo zapustili šolsko poslopje in se s tovarišico za zemljepis odpravili na ogled kmetije. Obisk nas je vsekakor zanimal, saj nas je tovarišica nanj prej pripravila. Pot nas je vodila na Log na kmetijo Albina Novaka. Ker v naših letih brez pripomb ne gre, sem takrat zaslislala ob sebi glas sošolca Marka: »Ha, kaj misli, da nisem še nikoli videl nobene krave?«

je vadil neznošen smrad po kemikalijah, zato me je kmalu začela boleti glava. Po ogledu tovarne smo odšli v sprejemnico na drugo stran ceste. Tu nas je pričakal tovariš Karel Grabelšek in priložnostno smo njegovim partizanskim zgodbam. Ob koncu sem se tovarišu, ki nas je vodil po tovari, zahvalila za sprejem v delovni organizaciji in mu izročila sliko, staro svetilko, ki jo je narisala učenka osmega razreda. Vsi, ki smo se udeležili ogleda tovarne, smo dobili za spomin knjige.
Kot bi trenil, je minil čas, ki smo ga preživeli ta dan — bistveno drugače kot druge dni.

TANJA NOVINŠEK, 7. b
OŠ Ivan Cankar

Obisk v jedrski elektrarni!

Spomladi smo učenci osmih razredov obiskali jedrsko elektrarno v Krškem, na levem bregu Save, elektrarno, ki je prva tovrstna v Jugoslaviji.
Temeljni kamen je postavil tovariš Tito 1. decembra 1974. Od takrat tečejo gradbeno delo elektrarne, ki jo gradijo po sporazumu SR Slovenije in SR Hrvaške. Izvajalci vseh gradbenih in elektro del so naša, domača podjetja, ameriška družba Westinghouse pa je oskrbela reaktorsko opremo in generatorje.
Ko smo prišli v elektrarno, nas je sprejel vodilni in nam povedal številne zanimivosti.

Ogromna zgradba je dobro protipotresno zavarovana, saj prenese potres, ki bi običajne hiše zrušil do tal. Ilegalni dostop k zgradbi je nemogoč, saj je zavarovana z najpogostejšimi napravami in s posebnim sistemom kontrole zaposlenih, še posebej pa obiskovalcev. JE je najcenejša, a tudi najnevarnejša, če reakcija ne poteka pod strokovnim nadzorstvom, in tudi najčistejša, če izvzamemo radioaktivne odpadke, katere shranjuje v posebna skladišča. Gradnja je zelo zahtevna in draga. Za jedrsko reakcijo imajo 121 elementov, v katere vložijo 48 ton urana, od tega ga morajo 1/3 letno zamenjati. Zamenjavo naredijo sami, v kupoli, v kateri je reaktor. V kupolo nalijejo vodo, v kateri je borova kislina, ki lomi proste nevtrone. Zamenjava traja 3 do 4 tedne.

Kot vse jedrske elektrarne imajo tudi v Krškem problem z radioaktivnimi odpadki. Kam z njimi? Sedaj imajo skladišče za pet let, a načrtujejo, da bodo zgradili skladišče, ki bo zadoščalo za 17 let. Iščejo le še primeren prostor. Za pravilen potek jedrske reakcije je treba veliko vode, ki potem kroži v zaprtem sistemu. Zato rabijo dve hladilni celici — veliki kot stanovanjski blok — v katerih vodo sami hladijo. Vodo, ki jo dobijo iz Save, po uporabi spustijo skozi najpogostejše čištilne naprave, nato pa nazaj v rečno strugo.
Posebno skrb posvečajo okolici. Na desetih mestih merijo radioaktivnost že od začetka gradnje. Ugotavljajo, da je količina radioaktivnosti, ki nastane z delovanjem reaktorja, manjša od tiste, ki jo zemlja naravno oddaja.
Okolico so zasadili s sadnim drevjem, tako da človek ob pogledu na to zelenilo kar pozabi, kakšna silna moč se skriva za visokimi betonskimi stenami. Presenečen sem strmel nad ogromno stavbo in daljnovidni, po katerih odvajajo električno energijo. Domov grede sem razmišljal o vsem, kar sem videl in doživel in se čudil človeški ustvarjalnosti in domiselnosti, človekovi želji po znanju in težnji, da bi podredil naravo sebi in prid.

MARKO KOPRIVEC, 8. a,
OŠ Log-Dragomer

Obisk v IUV

Skrozi zaveso na oknu se je podjetno pridrsal sončni žarek in me počelgegal po obeh. Zbudim se, vstanem, se oblečem in pozajtrkujem in že hitim proti šoli. Prve tri ure niso in niso minile. Končno je le zaveznilo.

MOJCA JERAJ,
8. r., Log-Dragomer

Poziv lastnikom stanovanjskih hiš na Verdu v naselju Janezova vas

Z odlokom Občinske skupščine Vrhnika so bile leta 1978 v naselju Janezova vas imenovane ulice in ceste.
Vsi lastniki stanovanjskih hiš so prejeli nove tablice s hišnimi številkami, ki so jih bili dolžni pritriliti na vidno mesto na pročelju stanovanjskih hiš.
Mnogi lastniki stanovanjskih hiš pa še do danes niso s pročeljem odstranili starih tablic, kar povzroča precejšnjo zmedo pri iskanju naslovnikov.
Zato pozivamo vse lastnike stanovanjskih hiš v naselju Janezova vas, ki še niso odstranili starih tablic, da to store takoj.
Verd, 25. 3. 1982

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI VERD

Zahvala rešitelju

Kako je lahko nevarna igra z ognjem dokazal dogodek, ki se je nedavno tega pripetil na Lošci ob Ljubljani. Simon Malacko iz Tržaska c. 18 se je ob Ljubljani igral ob ognju in si pri igri močno opeknel nog. Sreča v nesreči je bila, da je to videl tov. Kirm s Kopalnice 34 in preprečil, da ni otrok zgorel. Nudil mu je prvo pomoč in ga odpeljal k zdravniku.
Družina Malacko se mu najtopleje zahvaljuje.

Obveščamo vse občane Vrhniko, da od 29. aprila letos prodajajo »TV-15 naš tovariš« tudi v kioskih in trafikah.
Občinski odbor ZZZB NOV Vrhnika

ZAHVALA

Umria je sestra in teta

Marija Trepal

Pokopali smo jo v četrtek, 13. maja 1982, na Vrhniku. Iskreno se zahvaljujejo dr. Drašlerjevi, strežnemu osebu Doma počitka na Vrhniku, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na zadnjo pot, darovali cvetje in izrekli sožalje, iskrena hvala govorniku in članom ZB Vrhnika.

Vsi njeni

Brigadirski »horuk« na Pokojišču

Brigadirski »horuk« je od 22. do 27. aprila odmeval po Pokojiški planoti. To je bila lokalna mladinska delovna akcija. Na njej je delalo okrog 40 mladih iz naše občine. Na pomoč pa so jim priskočili

kmetih pa so še druga vsakodnevna opravila in najbrž letos nebi bilo na Pokojišču novih 30 glav goveda,« sta si bila kar edina predsednik občinske konference ZSMS Anton Pečar in pospeševalec s Kmetijske

razvoj hribovskega kmetijstva, ki so bila po predstavitvi del na Pokojišču dodeljena Kmetijski zadrugi Vrhnika. Pretežni del sredstev pa je šlo iz občinskega sklada za intervencijo v kmetijstvu. To so sredstva,

spodbudni uspehi na Pokojišču. Možnosti so še zelo velike tudi še v drugih predelih občine, kjer bi kaj lahko — kot smo te na Pokojišču — z gnojenjem in pašo usposobili še precej kmetijskih površin, ki so jih

Švigljevci že pasejo na lani ograjenih pašnikih.

Kar precej kamenja so morali pobrati, da je travnik dobil gladko podobo.

tudi vojaki iz obeh kasarn. In v teh petih dneh so veliko naredili. Tudi domačini s Pokojišča so jim dali vse priznanje za pridnost in dobro opravljeno delo.

Slavko Korče — komandant brigade: Mislim, da smo opravili koristno delo

V teh pičlih petih dneh so okrog 16 hektarov pašnikov ograjili z »električnim pastirjem« — to je s štiri in pol kilometra ograja, ki zadržuje živino in preprečuje divjačini, da bi delala škodo na urejenih pašnikih. Če še ponazorimo: na kole so napeljali približno 13 kilometrov žice. Poleg tega so mlajši brigadirji in brigadirke očistili še kak hektar travnika. Pobrali so drobno kamenje in dračje, kjer so že jeseni z buldožerji poravnali teren.

Vojaki in brigadirji so skupaj z gospodarjem Jožetom Debecem postavili ograjo novega pašnika

»Za mladinsko delovno brigado smo se odločili zato, ker smo ugotovili, da si sama kmeta ne bosta mogla tako hitro urediti pašnikov, da bi letos že pasla precej več živine. To delo, ki so ga brigadirji, seveda sta tudi oba kmeta trdo delala zraven, opravili v nekaj dneh, bi zanj sama verjetno porabila mesec dni ali še več, če bi urejala samo pašnike. Na

zadruge Janez Drašler, ki je tudi vodil vsa dela.

Kdo pa je dal finančna sredstva? Del sredstev za urejanje pašnikov na Pokojišču je namenila Živinorejska poslovna skupnost Slovenije iz sklada za

namenjena pospeševanju hribovskega kmetijstva. Gre torej za naložbo širše družbene skupnosti v pospeševanje kmetijstva in v oživiljanje hribovitih kmetij. »S tem, ko smo se lotili oživiljanja kmetij na Pokojišču, gremo po začrtani poti naše kmetijske politike. Hkrati

nekoč kmetije ročno kosili, danes pa se »zaraščajo. Velja reči, da bo na Pokojišču Švigelj na letos urejenih pašnikih pasel še 20 telic ravninskih kmetov. Ta živina bo celo poletje na prostem, saj nova ograja, to je novozelandska stalna oporna ograja, ki se zadnji dve leti uvaja v Sloveniji — omogoča varnost živine. To je prvi poskus. Veliko bi pomnilo, če bi lahko vso plemensko živino pasli čez leto. Takšna pašna je najustreznejša oblika vzreje plemenske živine.« poudarja Janez Drašler.

Komandant brigade Slavko Korče se res lahko pohvali z uspešno delovno akcijo in pristavlja, da bi še marsikakšno podobno opravilo lahko opravili brigadirji. Ko pogledate urejene pašnike, ni težko ugotoviti, da so mladinci in vojaki vestno opravili začrtano delo. Tudi spomini nanje in na tiste dni, ko so bili z njimi, bodo ostali, saj je bilo življenje tedaj na sicer mirni in tihi Pokojiški planoti živahno in polno mladostniške radoživosti.

pomeni to začetek izkoriščanja slabih kmetijskih površin s pašo. Rečemo lahko, da se je v zadnjih dveh letih tak način pašne že kar razmahnil. Kljub temu pa so še vedno nekako na začetku, čeprav so že

Naša skupna skrb je da bo mleko zares belo

Vrhniški kmetje so že zelo zgodaj spoznali, da lahko le s nim nastopom dosežejo primeren učinek, zato so v letu ustanovili mlekarino in od takrat naprej bolj ali manj uspešno delujejo v zadrugi.

Sistem zbiranja mleka je bil enostaven. Vsak proizvajalec je imel svoj mlekarski vrč z mlekarsko številko. Vaški vozniki pa so te vrče z mlekom odpeljali v mlekarino, kjer so lahko mlekarji kadarkoli ugotavljali, kakšno je mleko. Mleko, ki ni ustrezalo določenim pogojem (zakisano, umazano, posneto, dolita voda), so zavrnili ali pa tudi na osnovi sprejetega pravilnika o mleku prekinitili prevzem mleka, če ostali ukrepi niso pomagali. Tako se je v tedanjem času širila kvaliteta in seveda tudi glas o vrhniški mlekarini, o vrhniškem združništvu.

V novejšem času je mlekarina razširila svoje odkupno območje, spremenili so se predpisi in po vaseh so zgradili zbiralnice, hladilnice za mleko, ki skušajo mleko takoj po molži (2 x dnevno) ohraniti, z nizko temperaturo, čimbolj nerazkrojeno. Ker je teh zbiralnic mleka precej (samo na področju KZ Vrhnika — 36), je tudi kontrola kakovosti mleka temu primerno težja.

Mlekarji sicer skušajo izbrskati kakšnega dolivalca, kar pa se jim precej težko posreči, ker imajo premalo časa. Včasih pa so tudi nerodni pri postopku odvzema vzorcev, tako, da se med obdobjenci znajde tudi kdo, ki ni sodeloval pri potvorbi (tako se je nedavno dogodilo v Ligojni).

Pozabljam, da so naši predniki ustanovili zadrugo in izgradili združno mlekarino zato, da bi v skupnem nastopu dosegli boljši ekonomski učinek. Posamezniki, ki oddajajo mleko, se obnašajo tako, kot da niso člani skupnosti v zadrugi.

Ker je praktično nemogoče slediti 1000 dobaviteljev v združno mlekarino (tudi v teci, Žiri in Rovte), se dogajajo namesto iz 12 litrov mleka samo 1 kg sira iz 12,5 l.

Vsi smo si enotni, da je v našnjem času potrebno natančne zategniti pas, tako pri delu kot pri kmetih. Znano je, da mleka ni ekonomsko. Na nižjih se poskuša urediti, da se položaj kmetijstva izboljša upamo, da se tudi bo, vendar lahko tudi sami nekaj naredimo, kar nas ne bo nič stalo, očiščimo in prebelimo pred molžo operemo v molzemo v čisto posodo, čimo, če imajo krave mleko takoj po molži oddamo v zbiralnico.

Ker nekateri mislijo, da je to tako cena, kot je, dobi mleko, umazano mleko, katerega razredči, se ni čuditi, da nam ostane do 0,5 Sfr za sir, do sedaj. To predstavlja 80.000 kg izvoza sira 40.000 Sfr ali približno 10 milijonov. Nadalje si sir, ki se prodaja za 100 Sfr in tega je letno cca 60 — iztržili približno 100 Sfr nov več kot do sedaj. Le naštevati še druge pomembne stvari, ki bi se dale odpraviti, so za nekatere vse same kosti, katere pa bi omogočili, da bi proizvajalci dobili za 0,70 din več za liter oddanega mleka, ne da bi kogarkoli stalo.

Potrudimo se torej, da bo mleko zares belo.

ing. ANDREJ ŠTAMBIČ

Obrambno usposabljanje delovnih ljudi in občanov

V vseh KS vrhniške občine so v času od 9. do 30. marca 1982 potekala predavanja iz obrambnega usposabljanja občanov, z naslednjimi temi:

- delovanje družbenopolitičnega sistema v KS v izrednih razmerah,
- oklopna sredstva in boj proti njim,
- mobilizacija v različnih pogojih,
- diverzantsko delovanje.

Sklep letošnjih predavanj je bil zamišljen tako, da bi zadnji dve temi imeli zgolj posvetovalni značaj, saj je bila v ta namen vsem gospodinjstvom v občini razdeljena posebna številka revije Naša obramba s članki na temo mobilizacije in diverzantskega dejstovanja. V zadnji temi je bil vključen film, pri prvih treh temah pa smo poskrbeli za

ponovitev gradiva z grafoskopskimi prosojnicami.

Obveščanje smo to pot zastavili malo drugače kot prejšnja leta — s plakati in vabili Komitejev za SLO in DS krajevne skupnosti.

V programu usposabljanja smo načrtovali 34 triurnih predavanj, za izvedbo pa smo povabili k sodelovanju 14 predavateljev in 3 kinooperaterje.

Žal moramo ugotoviti, da kljub pripravljenosti predavateljev zastavljenega programa predavanj nismo uspeli izvesti v celoti:

- v KS Dragomer so zaradi premajhnega odziva krajanov odpadla vsa tri predavanja,
- v KS Vrhnika smo iz enakega vzroka od načrtovanih devetih predavanj izvedli samo enega,

— v KS Verd kljub zavzetemu delu članov Komiteja in obveščeni krajanov nismo izvedli enega od treh predavanj.

Objektivne težave pri obveščanju krajanov je imel Komite za SLO in DS v KS Borovnica, zato smo predavanja preložili na konec meseca marca ter jih takrat uspešno izvedli.

Dobro udeležbo krajanov na predavanjih beležimo v manjših KS, Sinja gorica, Blatna Brezovica, Bevke, Drenov grič, Podlipa in Zaplana ter v KS Stara Vrhnika in Log; krajanje Ligojne so se skoraj polnoštevilno udeležili že prvega od načrtovanih dveh predavanj.

Postavlja se vprašanje, kje so vzroki za takšen (ne)odziv krajanov v posameznih KS. Menimo, da je poglavitni vzrok v tem, da

se ljudje ne zavedajo dovolj pomena obrambnega in samozaščitnega usposabljanja, kljub temu, da je družbenopolitični položaj v svetu vse prej kot pa usmerjen k detantu. Močni vzroki slabega odziva v nekaterih KS so verjetno tudi sočasna predvolilna aktivnost, tako v KS in DO, in spremenjen način obveščanja krajanov (vabila).

Sklop predavanj, ki jih načrtujemo za letošnje jesen, bomo torej zastavili »po starem«, z osebnimi vabili Oddelka za ljudsko obrambo, saj se je izkazalo, da ponekod krajanje še niso dovolj osveščeni ter da jim ne ustreza »demokratična linija«, pač pa metoda »trde roke«!

M. J.

Rejci malih živali z novim predsednikom

Člani Društva gojiteljev malih živali Vrhnika so na redni letni konferenci društva ocenili rezultate dela v preteklem letu in napravili načrt za delo v letu 1982. Izvolili so tudi novo predsedstvo društva.

Novi predsednik društva je Franc Petrič, navdušen gojitelj kuncev. Uspešno organizirana razstava malih živali jeseni na Vrhniku in sodelovanje na republiških razstavi malih živali v Kranju, na kateri so za svoje postavljene živali prejeli več priznanj, je spodbuda za nadaljnje delo. V zadnjih letih se je močno povečalo število članov društva, razveseljuje pa je, da se v delo društva vključuje vse večje število mladih gojiteljev, tudi iz vrst

osnovnošolske mladine. V letošnjem letu bo društvo organiziralo razstavo malih živali na Vrhniku. Razstava bo od 19. do 21. novembra, sodelovali pa bodo tudi na 5. republiški razstavi malih živali v Ljubljani, ki bo od 29. do 31. oktobra na Gospodarskem razstavišču. V sodelovanju s strokovnjaki s tega področja pripravlja društvo cikel predavanj o prehrani, razmnoževanju, zdravju in negi malih živali.

Razmišljajo pa tudi o možnosti, da bi organizirali v poletnih mesecih veselico, oziroma prireditve, na kateri bi obiskovalcem kot specialiteto predstavili jedi iz kunčjega mesa.

F. J.

Obisk pobratenšole v Zagrebu

Vrhniška šola Ivana Cankarja je pobratena s šolami širom po Jugoslaviji, ki nosijo ime po največjem slovenskem pisatelju — Ivanu Cankarju. Ena izmed teh šol je v Zagrebu. Letos 10. in 11. maja je delegacija pionirjev naše šole obiskala Cankarjevo šolo v Zagrebu. Sprejeli so nas kar se da pristrčno, nato pa so priredili slovesnost. Sodelovali smo pri polaganju venca na Cankarjevem spomeniku. Ogledali smo si tudi njihove modelarske izdelke ter priznanja, ki so jih dosegli v raznih športih. Zatem smo se predstavili drug drugemu ter odšli z našimi gostitelji na njihove domove. Naši gostitelji so se zelo trudili, da bi nam bilo udobno in prijetno. Moj novi prijatelj me je seznanil s svojo mamo, z očetom in bratom. Po-

govarjali smo se o marsikaj. Kakor blisk je minil čas. Bil je pet. Odšli smo na prireditev, ki so jo priredili zagrebški Cankarjeve šole. Slavili so tindvajseto obletnico naše šole. Prireditve je bila zelo prijetna. Nastopili smo tudi Vrhničani z recitalom, ka, prečuden kraj. Naslednje jutro so nam prijatelji skupno varšvicami razkazali Zagreb in njegove posebnosti.

Čas je vse hitreje mineval. Njim se je bližala ura odhoda. Posloveli smo se od gostiteljev in prijazne tovarišice ravno ce. Žalostni občutki so nas letavali, ker smo se morali slovit od svojih prijateljev in ljubili smo si, da si bomo dopisovali in ohranili prijatelje med šolama. Jure Obradovič

Komunisti iz KS Vrhnika so v soboto, 15. maja prišli za krampe in lopate in pri spomeniku Drači napravili trase in uredili okolico

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — ureja uredniški odbor: Marina Jereb (predsednik), Vida Curk, Milorad Borčić, Jakob Suisman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — številka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefonska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.